

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUN

HÖGSOMMAR
Studie från Dalarna

H.P. PERSSON
DJURÅS

om osedliga revyer och teatercensur.

NÄ ÄNTLIGEN HAR MAN DÅ FÅTT något nytt att sysselsätta sin hugstora ande med i hängmattan. Det börjar bli en smula uttröskat med kronprinshyllningarna i U. S. A. och hur Ekman klarar sina vattentankar ombord på statsskeppet är inte heller så upphetsande att man behöver gripa till febertermometrarna. Då kommer i behaglig tid sedlighetsfrågan, detta alla tiders verkliga perpetuum mobile alltsedan Adam blev vräkt ur Paradiset för brott mot hyreskontraktet. Cirkusrevyn är osedlig, och Raketen är snarare ett irrbloss som leder stockholmarna ut på förtappelsens gungfly så att man snart står i synd ända till näsan.

Nu må det kanske tillåtas att säga ett medborgerligt ord trots att man varit och sett revyn i fråga. Detta behöver dock inte utgöra ett absolut hinder att yttra sig, fastän naturligtvis är det betänkligt när någon av fri vilja och med berätt mod går att beskåda en mängd unga damer vilka knappast ha mera kläder på kroppen än hjältinnan i en söderhavsfilm. För att nu inte tala om den kaffekolorerade dam som gjort till sitt livs uppgift att rulla med magen på ett sätt som bör vara en idealkur mot överflödig fetma. Men vackert är det inte och några erotiska förnimmelser har man väl svårt att få av att en kvinna plötsligt börjar rulla med vad läkarna på sitt lärda språk kalla abdomen som om hon gripits av svårare sjösjuka ombord på en Atlanterångare. Detta beklagliga tillstånd kan på sin höjd utlösa känslor av medlidande. Men naturligtvis har oppositionen rätt att förevisningarna ifråga inte lämpa sig för ungdom. Vem kan också komma på den barocka idén att en vacker sommarkväll stänga in ungdom i en gammal avlagd cirkus för att titta på någon importerad marknadsgycklerskas konst. Ungdomen behöver verkligen inte roas, den får varenda dag vara med om en alldeles bedårande förströelse, nöjet att vara ung.

Det är först när man blir mera medelålders och mindre självskrattande man får ta till de surrogat som komedianter och andra svärslukare undfagna oss med. Och där sitta vi tanklöst och flabba åt skämtet tilldess en allvarlig och stark stämma ljuder från parkett: men detta är ju själlöst och tomt och förfäende och sedeslöst! Då huka vi oss generade ner i bänkarna och genom den förlägna tystnaden skär ett ord skarpt som en rakkniv: teatercensur!

Gamla kära teatercensur, nu är du ute och vankar igen. Jag mötte dig härom dage ute i spalterna och ditt lynne föreföll piggt och krytt som den gången för många år sedan när jag första gången hade nöjet göra din bekantskap. Det var en kväll i Vetenskapsakademiens hörsal när seklet var ungt och Daniel Fallströms mustascher lika litet grånade som hans stridshumör. Då stod han i krigsrustning mitt i debatten och försäkrade att teatercensur är något särdeles pinsamt snörliv på Thalias välbildade kropp. Och det må så vara. Då. Men konstens örtagård har sina svårsköttaland och man behöver inte sätta på sig de allra skarpaste gläsögonen för att se att det sedan dess vuxit väl mycket nässlor bland dramatikers dajeliga tulipanarosor. Jag tänker nu inte på balettflickornas renlinjiga fortkomstledamöter som en normalt

ustrustad karl väl tål att titta på utan att straxt vara mogen för ett moraliskt tukthus. Inte heller häfta mina bekymmersamma blickar vid den gamla primadonnan Fra Diavolo Jonson som gör trakten kring Folkteatern osäker med sin livsfarliga slangbåge. Det är nu åtskilliga år sedan denna lyxupplaga av Elaka Herrn började ligga på lur i sin portgång och sikta bekant folk på näsan till gemen förlustelse för de andra grabbarna. Pang! där rök en gammal perukstock. Klatsch! — hurra där fick den granna narren en i nacken så det skallrade i löständerna. Så susade projektilerna och göra så än i dag och folk skrattar ohejdat ända tills skottet råkar gälla dem själva, då bli de plötsligt allvarsamma och ropa på skandal. Men det är inte så farligt som det låter. Man skall vara bra litet seglivad om man dör för ett nålstygn även om det ges varenda kväll under några månaders lopp. Och när de få bommarna avräknas från de många fullträffarna blir summan ändå ganska vacker. I en tid då det händer att ett tomhuvud tituleras — nåja något grant och en procentare hänges full med kommandörskraschaner är det rätt välgörande att ha en kvick karl som är fräck nog att kalla allt vid sitt rätta namn och som bredvid de andra statsmakterna hittat på en ny och särdeles mäktig — löjets.

Men så komma efteraparna traskande och tro att man i brist på kvickhetens läckra musseroner kan laga en stuvning på nävisheternas lömska flugsvampar. Och småteatrarna bli fulla av plumpa och anstötliga s. k. revyer. En bekant teaterman gjorde förra säsongen en rundtur på dessa småscener och fastän han inte är pryd av sig försäkrar han att han kände sig verkligen generad inför den ton som rådde å somliga av dessa scener. Var skall man få tag i den sundhetsnämnd som mönstrar ut sådana unkna varor? Jag är glad att slippa svara. CELESTIN.

Kulturhistoriskt på "Damernas egen".

Intresset för den kulturhistoriska avdelningen på Iduns utställning "Damernas egen" är i stadigt stigande och här ses ännu ett par utställningsföremål som välvilligt ställts till Iduns disposition, ett par brudtofflor och brudstrumpeband. På 1500-talet var det herrarna som buro strumpeband, först senare blev det ett dammode. Ytterligare anmärkingar om bidrag till utställningen mottagas tacksamt.

Alpsöndag. Dikt av

Förgät mitt hjärta dina många sorger,
glöm, att du levat, glöm att du skall dö,
och fira sabbat! Helig morgon väver
glorians solsken över bergens snö.

Mitt öga! Skåda himlens klara blåhet,
topparnas purpur, ängen som är full
med blommor. Njut en daggfrisk alpvårs
skönhet,
innan du slocknar och betäcks av mull.

Magda Bergqvist.

Oändlighetens gudsröst, som är tystnad
fyller mitt bröst och bergens tempelhus
med mäktig sång, vars jubel klingar högre
än stormens dån och tusen bäckars brus.

Jag, människan, ett barn av jord och oro,
bunden av synd och sorg, som endast vet,
att jag skall dö, steg högre än en stjärna
och levde en sekund av evighet.

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS. I NAMNET — EASTMAN KODAK COMP. — PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM
ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKALLNING OCH KOPIERING GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG - MALMÖ - STOCKHOLM

MITT FÖRSTA SOMMARNÖJE

NÅGRA ERINNINGAR FRÅN BEKANT FOLKS SOMMARVISTELSE.

DEN FÖRSTA SOMMAR JAG HAR något minne av förflöt nånstans på Gälnö», berättar Stina Hedberg. »Och det enda jag egentligen kommer ihåg, och det med fruktansvärd tydlighet, är myggen. Kosorna som råmade i la'gärn och en gumma som kom in med en stor bunke mjölk gjorde visserligen ett starkt intryck på stadsbarnet, som aldrig varit på landet i hela sitt treåriga liv, men först och sist var det mygg, mygg, mygg!»

Spanske och mexikanske konsuln i Stockholm, Magnus Nordbeck, som är född och uppväxt i Spanien, har två mycket klara minnen från sitt första sommarnöje några mil från Barcelona. Det är en liten vit häst som drog sommargästerna från stationen och en väldig kolsvart New Foundlands-hund som hela sommaren var den lilla treåringens bästa vän. Människorna och naturen och de händelser som timade den sommaren har fullkomligt utplånats ur konsul Nordbecks minne, men allt som rör sig kring hästen och hunden kommer han ihåg. Så var det en sak till med det där sommarnöjet, som han visserligen inte då satte värde på men som gjorde det oskattbart. En liten treårig parvel kunde traska omkring på vägarna utan att riskera sitt späda liv under bilar och motorcyklar. Det fanns visst inte en bil i hela Spanien.

För resten tycker konsul Nordbeck att det låter en smula oegentligt att tala om sommarnöje i Spanien, där alla bada i havet från maj till oktober och han själv och många andra året runt. Vattnets temperatur går sällan under 12° varmt i januari.

Lyckliga Spanien!

Grevinnan Dora Tolstoy, doktor Westerlunds dotter, kan egentligen inte skilja den ena av sina barndoms ljuvliga somrar på faderns lantegendom Halmbyboda från den andra. Livet på landet var sig alltid likt och ändå alltid nytt — nya kycklingar i hönsgården, nya kalvar och lamm i hagarna, nya fölningar i stallet. En sommar övergick dock alla andra i härlighet, då den lilla Dora fick sin väl inredda och fullt möblerade lekstuga.

»Till mina sommarnöjesbestyr hörde skötsel av påfåglarna», berättar grevinnan. Det var en praktfull tupp och två hönor, som helst av allt valde skorstenen till nattläger. Där sutto de och hälsade daggroningen med höga rop. Var och en som hört en påfågel skrika förstår hur det var beställt med sömnen för Halmbybodas innevånare. — Det är sant en sommar minns jag särskilt i detta sammanhang, det var när räven tog en av mina skyddslingar. Genom mitt ingripande hindrades mickel från att bita ihjäl påfågeln, men den var skadad och måste slaktas. Jag kände mig ansvarig för vad som hänt och var alldeles förtvivlad och inte blev det bättre för att man skrattade åt mig.»

Grevinnan berättar vidare hur hon hade ett gott öga till sin pappas snälla, vackra hästar, men mamma doktorinnan tillät ingen av sina döttrar att ens rida i vall, hon

De första sommarnöjesintrycken fästa sig ibland livligt i minnet såsom framgår av nedanstående där skådespelerskan Stina Hedberg, grevinnan Tolstoy, överdirektör Almqvist, professor Jacobæus, kyrkoherde Börjesson, arkitekt Callmander och konsul Nordbeck berättar upplevelser i ungdomstider.

kunde aldrig övervinna sin rädsla för hästar. I sitt nya hemland fick emellertid den unga grevinnan Tolstoy sin passion för hästsporten tillfredsställd, hon lärde sig snart att rida som en kosack.

Nu mera är grevinnan Tolstoy ständigt bosatt på sin barndoms sommargård Halmbyboda, där också hennes egna barn bott på sommarnöje så gott som varje år.

»Inte kan man tala om 'sommarnöje' när man är född på landet», säger professor H. C. Jacobæus. »Fast det är klart att somrarna också för landsbarn ha sitt särskilda behag. Ett av mina tidigaste sommarminnen, som brände sig in i mitt minne så det sitter där ännu, är en eldsvåda. Jag var ofantligt intresserad av det praktfulla skådespelet och hade, för att riktigt kunna njuta av det, kravlat upp på en tio meter hög halmstack. Därifrån följde jag så livligt med i vad som hände därnere vid den brinnande gården att jag ramlade ner. Som väl var låg det lite halm nedanför stacken också, vilket klarade skivan.

Det var visst den sommaren som jag spelade en hjälteroll och skördade ära och beröm i långa banor. En stor rätta hade kommit in i våningen. Allmän jakt. Då jag kom ut i matsalen och fick se en råttsvans sticka fram under buffén, smög mig fram, tog tag i svansen och hade gynnaren fast. Alla de stora beväpnade rättjägarna samlades omkring mig, långa i ansiktet. Det var ett oförglömmeligt ögonblick för en liten parvel i sjuårsåldern.»

En pigg studentska.

Vår teckning om den bästa typen för en modern studentska har lockat flera av våra kvinnliga tecknare och i nästa nummer offentliggöres resultatet av tävlingen. Här ett av de bättre försöken att träffa typen på kornet.

Överdirektör V. Almqvist, Djursholm berättar: Mitt allra första sommarminne förskriver sig från år 1864. Jag var då 3½ år gammal och bodde med föräldrar och syster på Dalarö i lotsen Janssons lilla stuga som låg alldeles för sig själv uppe på en stenbacke. Villor fanns det den tiden inga på Dalarö och förbindelsen med Stockholm uppehölls med en liten hjulångare.

De enda nöjen som bestodos badgästerna var, utom baden, segling med en stor och bastant vedskuta som låg därute över sommaren. En sådan seglats som jag var med om under den ifrågavarande sommaren lever ännu i mitt minne.

Vi voro långt ute till havs, när det blev ett styggt väder. Det knakade och brakade i skutan och sjögången var ganska svår. De ombordvarande damerna gråto, men jag kände mig väldigt modsk. För att belöna detta mitt mod och ytterligare stimulera det gav man mig en pepparkaka att mumsa på och samtidigt fick jag en, som jag skulle förvara och ta med hem till storebror, som inte fått följa med på seglingen. Men sjön sög och pepparkakan frestade min läckergom. Försiktigt gnagde jag runt omkring kakan, så att den inte skulle mista sin runda form. Jag räknade ut att inte bror min skulle märka att kakan var tullad om jag kunde snagga den riktigt jämt runt om. Men det gjorde han.

Sen minns jag hur jag en dag skickats ett ärende och överfölls av ett rysligt oväder med åska och regn. Min väg gick över en åker och där åstadkom min av åskvädret och ensamheten uppjagade fantasi en synvill: jag tyckte mig se den av Moses uppresta kopparormen precis som den var avbildad i den stora bibeln därhemma. Det var naturligtvis en vanlig gärdesgårdstör jag såg, men jag larvade hemåt allt vad mina små ben förmådde och berättade, på en gång hänförd och skräckslagen, att jag sett Moses orm på en stång.

Allra sista dagen, när vi skulle flytta in till staden igen, råkade jag hålla ut ett bläckhorn över golvet i Janssons stuga och tanken på denna olycka var mig en källa till grämelse hela vintern. Jag glömmer aldrig hur glad och lugnad jag kände mig, när jag följande år det första jag gjorde undersökte golvet och konstaterade att bläckfläcken var borta.»

En intressant bekännelse gör Saltsjöbodens kyrkoherde som ute vid Sandhamn i unga år lärde sig älska havet och blivit denna sin kärlek trogen:

Mitt första sommarnöje var Korsö, utanför Sandhamn. För att vi skulle kunna få bo därute måste far skaffa särskilt tillstånd av lotsstyrelsen och själv få anställning i sagda styrelses tjänst. Det lyckades och han fick titel av »extra fyrvaktare utan tjänstgöring». Jag minns inte mycket av resan dit ut med Sandhamnsbåten »Strömma Kanal», men jag minns det gamla grå fyrtornet, när jag såg det på avstånd. Det var underbart och det »stiligaste» jag hade sett i hela världen. När vi sedan i roddbåt kommo från Sand-

(Forts. sid. 703.)

Bevara Edra minnen från Sommar och Semester

GEVAERTS FILM

tillförsäkrar Eder bästa resultat. Kopiera Edra bilder på GEVAERTS RIDAX

SKISSER FRÅN KONTINENTEN

DET FINNS TVÅ STÄDER I FRANKRIKE med samma namn: Aix. I den ena söker man företrädesvis hälsan, tidsfördrivet och flärden, i den andra kunskapen. Det ställe där man smörjer sina reumatiska leder och lappar ihop sina överansträngda matsmältningsorgan för att kunna fortsätta att fördärva dem igen under nästkommande säsong är bra olikt den tysta ort, som en gång varit Provences huvudstad. Här finns inget spring efter mondäna namn, penningearistokrati och blaserad badortssocietet med anor räknade i nöjessånger. Flärden och fåfängan äro visserligen inte alldeles bannlysta — när äro de det — men de upphöjas ej till halvgudar utan få hålla sig i skymundan där de inte syns. I Vauvenargues' och Mirabeau's stad lever man ett okonstlat liv i skuggan av förgången storhet och rika minnen. Under boulevardernas lummiga träd går man till sitt arbete eller lyssnar till sorlet av de många springbrunnarnas vatten, det är en rikedom på fontäner, som nästan för Rom i tankarna. Eller också sitter man vid studielampan lutad över böcker och handskrifter. Vetenskapen har sitt universitet liksom konsten sin akademi. Och i Méjanes' bibliotek stå över 200,000 volymer på hyllorna och vänta att bli lästa.

Liksom de flesta städer i provinsen av någon betydelse har även Aix romarna att tacka för sin tillblivelse. Den kan t. o. m. skryta av att vara numro ett, eftersom Sextius Calvinus därstädes upprättade ett befäst läger så tidigt som 123 år före Kristi födelse. Efter honom fick den också sitt namn, Aquae Sextiae, ty vattnet har som bekant alltid spelat en framstående roll i Roms kolonisationshistoria. Icke långt härifrån var det likaledes som den fruktade Marius levererade en av sina dunderbataljer med barbarerna, och sedan han slagit dem i grund vilade han sig genom att försköna. Aix. Den ena akvedukten efter den andra stampades ur jorden, heta källor fingo släppa till sitt vatten åt thermernas jättebassänger och hela staden blomstrade. Men så växte Arles den över huvudet. Trots sitt förmånliga läge mellan denna plats och Forum Julii på den strategiskt viktiga Via Aureliana råkade den i glömska. Byggnaderna blevo grus, murarna jämnades med jorden, nästan ingenting av dess romerska glans överlevde förödelsten. Men det varma källvattnet fanns där fortfarande och småningom gick Aix en ny blomstringsperiod till mötes. Grevarna av Provence förlade sitt residens på ruinerna av det forna Aquae Sextiae och efter hand blev det hela provinsens huvudstad. Så uppmärksamman var platsen på 1500-talet att själve Karl V gjorde sig mödan att intaga den för att i dess domkyrka låta kröna sig till konung av Arles — en fåfänga, som emellertid kom att stå honom mycket dyrt. De stridbara provençalerna gjorde nämligen livet surt

En vacker gammal tornbyggnad i Provences forna huvudstad.

I skuggan av förgången storhet och rika minnen från en tid då den blev en kulturhärd där konst och vetenskap funno en välbehövlig tillflyktsort lever Aix som en gång varit Provences huvudstad. Prins Wilhelm dröjer i tankarna gärna vid den förnämliga lilla platsen som han här presenterar.

för hans trupper både genom att hänsynslöst fortsätta ett lömskt guerillakrig och genom att bränna alla sina livsmedelsförråd så att kejsaren faktiskt drevs därifrån av svält. Sedan förde staden en relativt tillbakadragen existens i trots av det faktum, att ett sydfranskt parlament, visserligen med beskuren makt men dock utövande en lagstiftande församlings myndighet, därstädes hade sitt säte ända tills revolutionen svepte över landet.

Men vad Aix gick miste om av yttre glans fick det mångfaldigt igen i andlig måtto. Staden blev en kulturhärd där konst och vetenskaper funno en välbehövlig tillflyktsort. Dess universitet var berömt vida utanför provinsens gränser, likaså en mängd andra allmännyttiga institutioner. Högtättade adelsfamiljer och stenrika borgare uppförde sina hus med all den prakt tidevarven fordrade. På 1700-talet arbetade därstädes en viss Chastel, en Avignonbo, som hade bostätt sig i Aix och småningom bildade skola

tack vare sina framstående arkitektergenska-per. Det var han som smyckade sin nya hemstads fasader med alla dessa utsökta dekorativa ornament, som ännu i dag glädja ögat. Man behöver bara se på någon av de pompösa portalerna med sina karyatider på Cours Mirabeau eller den eleganta fontänen framför rådhuset för att förstå vad Aix har honom att tacka för i förnämlig ut-smyckning.

Förnäm — det är just vad staden verkar. Allt är putsat och fint, gatorna vattnas eller sopas inte efter almanackan utan efter väderleken, boulevardernas höga träd ge skugga och små gröna planteringar dyka upp mitt i stenöknen där man minst väntar att finna dem. De många gamla aristokratiska husen ge en förfinad prägel åt bilden och de nya byggnaderna ha som regel uppförts i en anspråkslös stil som inte svär för mycket med omgivningen. Den goda smakens hemvist skulle man kunna kalla Aix. Den har trivts där en smula i skymundan tillika med plasket från springbrunnarnas vatten, den har gjort samhället till en plats där fransk byggnadskonst lyser emot en i sin bästa form så att man för en stund lyckligtvis kan glömma de många krokantaktiga åbäken, vilka eljest brukat göra sig breda i de sydliga landsortsstäderna.

Betecknande för Aix's anspråkslöshet är också att man finner dess bästa och flesta konstskatter väl gömda bakom lås och bom. De göra inget väsen av sig, de stå inte på torgen och ropa efter turister men de äro ändå lätt tillgängliga för var och en som gör sig mödan att leta. T. o. m. katedralens snidade 1500-tals-portar har man dolt bakom ett par extra trädörrar, som bara öppnas om man ber därom. Det är ändå höjden av försynthet, tycker man, men måhända är åtgärden också förestavad av omtanke för de utsökta skilderiernas bevarande.

Kyrkan rymmer i övrigt en mängd utsökta saker, främst Nicolas Froment's inspirerade triptyk »Le Buisson Ardent» med dess underbart mjuka, brungröna färgtoner och originella komposition. Men den förnämsta skatten hänger ändå på mittelkorets väggar och består av en serie vävda tapeter från början av 1500-talet. De ha en gång i tiden smyckat Canterburys högvälvda katedral och äro troligen av flamländskt ursprung. Motiven ha hämtats ur jungfru Marias liv och passionshistorien. Deras djärva teckning och uttrycksfulla figurer, deras fint avvägda komposition och drastiska uppfattning av ämnet samt deras sällsamt mjuka färgskiftningar med varm rödockra och mattblått som dominerande toner göra samlingen till en av de bästa i sitt slag. Ätminstone har jag själv aldrig sett en serie som gjort djupare intryck och som jag så odelat njutit av trots den dåliga belysning i vilken de hängde. Jag har in-

Glöm inte, att Champagnedrycken
CHAMPIS

är en förnämlig, alkoholfri vindryck, bäst vid kaffebjudningar tillsammans med wafers, kex och konfekt.

Champis är en ypperlig bordsdryck och ökar trevnaden vid bjudningar. Ni bliver även nöjd med det låga priset.

Ring upp Eder leverantör. Drycken tillverkas i Stockholm av: Mineralvattenfabriken Polstjernan, tel. 97 99 - Mineralvattenfabriken Fenix, tel. 68 48 - Hembryggeriet, tel. 72 47 - Södra Mineralvattenfabriken, tel. Sö. 87 70 och i övrigt av bryggerier och vattenfabriker överallt i landet.

Fråga efter Champis. Extraktet från AKTIEBOLAGET ROBERTS, Örebro

AIX — DEN GODA SMAKENS HEMVIST

— — "någon av de pompösa portalerna med sina karyatider."

gen aning om vad den durkdrivna tapetkännaren säger om dessa flamländare, men jag vet att jag själv glömde mig kvar i koret så länge, att kyrkvakten till slut bad mig gå eftersom grindarna skulle stängas.

Egendomligt nog var det andra stället i Aix där jag fastnade längre än tillbörligt också förknippat med tapeter. Det var nämligen i det lilla utsökta muséet alldeles bredvid domkyrkan, där vägg i vägg med dennas flamländska vävnader hänger en samling Beauvais, som inte heller skäms för sig. Här lysa klarare och gladare färger av betydligt yngre datum emot en i det kartongerna målats av Natoire. Stilen är naturligtvis också därefter: vällustigt tillkrånglad, snirklad och en smula blaserat lantlig alldeles som sig bör. Man har därför svårt att tro att denne Don Quixote, som utgör huvudfiguren i serien, verkligen varit så sirlig och pyntad som mästarerna gjort honom eller att Sancho Panza jämt gick omkring med en vinbutelj i handen. Men älskaren av Beauvais skall ändå säkert glädjas åt det fina arbetet och det ypperliga

skick i vilket det bibehållits ända till vår tid. Tapeterna äro också väl hängda och de sparsamma 1700-talsmöbler, som ställts utefter väggarna, bidra på sitt sätt att framhålla deras växlände färgspel och glada skönhetsvärde.

Tyvärr är det omöjligt att fälla samma omdöme om det större stadsmuséet. Det är skada att så många goda konstverk blivit till den grad illa hängda att de ej alls komma till sin rätt. Och ändå finnas här sådana förstklassiga saker som La Tour's porträtt av hertigen av Villars, Rembrandts lilla tavla av sig själv samt Terburg's delikata musiklektion, bara för att nämna några namn ur högen. Men utrymmet är så begränsat, att dukarna faktiskt slå ihjäl varandra där de trängas om platsen. Hur gärna skulle man inte vilja gallra bort en mängd mindervärdiga alster och hänga om de goda så att de verkligen kunde göra sig gällande! Då skulle även detta museum bli en lustgård där man kunde glömma sig kvar ända till stängningsdags och Aix finge ännu en äkta pärla fastsydd i sin förnäma dräkt. Låt oss hoppas att nästa intendent blir en man med den lugna, säkra skarpblicken för konstverkens subtila valörer och den kärleksfulla handen, som ändå strängt och sakligt skiljer agnarna från vetet. Innan de förra hamnat på vinden är samlingen ej fullt värdig den i övrigt så utomordentligt förfinade staden.

Vid två skilda tillfällen har jag varit i Aix och bägge gångerna lyste solen så det var en glädje. Kanske blev mitt intryck av denna anledning ljusare än det eljest blivit. Det sägs nämligen att klimatet kan vara bistert nog om vintern när den kalla vinden sveper ner från bergen och isblandat regn smattrar mot gatstenarna. Ändå hör man bara lovord över staden, inte bara av dess egna invånare utan från alla, som av en eller annan anledning varit där. Och man förstår så väl att platsens aristokratiska uppsyn och förfinade väsen måste göra ett tilldragande intryck på vem det vara må. Han känner sig genast hemmastadd, han märker att han kommit till ett samhälle där nedärvd kultur inte bara omhuldats utan ock fortsättes. Det är därför bara i sin ordning att Aquae Sextiae goda rykte sträcker sig långt utanför dess murar.

Men nej, det var sant, ett undantag från

Utsökta snidade 1500-tals portar i Aix.

regeln har jag ändå hört. Det var mannen, som en varm sommardag kom körande uppför Cours Mirabeau i sin egandes bil. Han hade aldrig varit i staden förut och skulle bara tvärs igenom. Och som hans maskin var ångande het efter den långa färden stannade han vid en av brunnarna och fyllde vatten i kylaren. Men den blev inte svalare för det, tvärtom. Strålen, som sprutade ur pipen på ett så uppfriskande sätt, var nämligen varm förut. Inte precis kokande. Men ändå.

Han med den törstiga bilen lär ha sagt högst opassande ord och svurit på att aldrig komma till Aix igen. Fast strängt taget var det ju inte något fel att staden hade varmt källvatten på boulevarden. En annan gång hade det kanske räknats den till förtjänst. T. ex. på vintern. Men sådant förstår inte en kilometerslukare. Han tycker förstås att alla brunnar borde vara kalla. Och om någon ändå hade den oförskämdheten att bryta mot denna regel skulle den förses med skylt. Precis som kranen i ett badkar.

Clawes

KALVEN SOM BETADE PÅ RUMSMATTAN

— OCH ETT HEMSKT SOMMARMINNE.

Minnena från barndomsåren ska ju framstå tydligare, när man blir äldre, sägs det. Antingen är jag ännu inte gammal nog, eller också har jag ej så mycket att minnas från mina första lyckliga somrar på landet. De förefalla mig nu som en enda solskenstid, endast då och då förmörkad av den dystra tanken på hösten och därmed följande inflyttning till staden igen. Jo, ett par episoder, den ena glad, den andra mera allvarsdiger, ha inpräglat sig i minnet.

Det var på åttiotalet, man var visst en

Arkitekt Ivar Callmänder, upphovsmannen till ett av de bägge Kungstornen som avteckna sin ståtliga profil mot Stockholms horisont har ett glatt och ett allvarligt minne från barnårens sommarnöjen.

5—6 år bara. På landet, riktiga landet, med bönder, kor och hästar, ett paradiset för en liten grabb. En förkylning gjorde, att hans kära mamma, trots hans protester, lade honom till sängs och han några dagar fick undvara umgänget med sina fyrfota-

vänner i ladugården. Men som enda barnet lyckades han i alla fall gnälla sig till, att de svaga föräldrarna öppnade dörren och släppte in lagårns yngsta — en liten svart och vit kalv — i rummet »bara på en liten, liten stund». Men den såg inte ens åt lekkamraten i sängen, utan började i stället beta på mattan, åttiotalets naturalistiska blomstermönster lyste så lockande. Den galopperade dock strax ut igen, förvirrad i sin lilla kalvhjärna av all denna oätbara grannlåt. —

(Forts. sid. 703.)

Pom-Pom ?

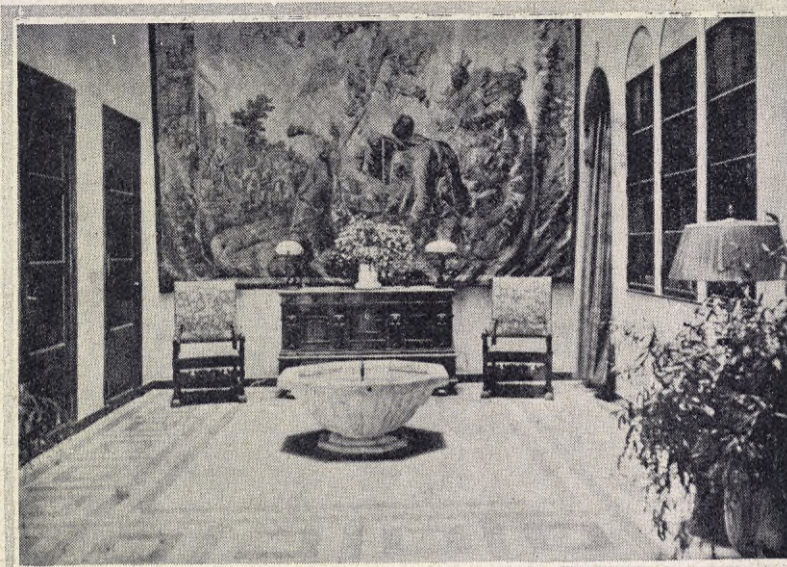
Pom-Pom benämnes CAP's omtyckta, med de bästa utländska chokladmärken tävlande, Palmery- och Mjölk-choklader i småbitar, förpackade i askar om 80 gr. till 50 öre, å 170 gr. till 1 kr. Begär ej endast ofyllt choklad utan Pom-Pom, röd eller blå i CAP originalaskar. — Ej dyrare än i lös vikt.

N. K. I A R G E N T I N A

LANDSMANINNA SKILDRAR HUR DET SVENSKA VARUHUSET INTAR EN FÖRNÄMLIG PLATS I BUENOS AYRES.

BUENOS AYRES SOM STAD var en angenäm överraskning. Den är i mitt tycke förtjusande. Liknar Paris, men verkar renare och luftigare. Gatorna äro ovanligt breda, belagda med glänsande asfalt, trottoarerna äro breda som europeiska gator, och lummiga träd giva skugga, var man går. Härliga parker och vackra byggnader. Ett brusande storstadsliv, eleganta människor. Kafebord ute på trottoarerna, blåvitt båggljus bland trädgrönskan om kvällarna, livlig trafik på den spegelblanka asfalten och många vackra marmorstatyer i parkerna. — Nordiska Kompaniets affär här var också en angenäm överraskning. Nu undrar jag ej över, att det talades med stor respekt om denna firma på båten. Den upptager ett stort fyravånings hörnhus, som behärskar det förnämligaste affärskvarteret i staden. De största affärsgatorna mynna ut just på den plats, som ligger framför N. K:s i förnäm klassisk stil uppförda byggnad. Man stiger in — och står i ett väldigt rum, fyllt med montrar, fulla av konstföremål av alla slag: Orreforsglas, silver, tenn m. m. Mjuka mattor på golvet, diskret belysning, vackra färger. Det verkar mera som en samlares salong än som en affärslokal. De övriga våningarna äro uteslutande ägnade åt möbelutställningen. Vi vandrade väl igenom ett 70-tal rum. Något så överväldigande har jag ej förut sett i den genren. Man trodde sig gå i ett slott, där allt var ordnat med raffinerad elegans och lyx i minsta detalj. Varje möbel framträdde i organisk samhörighet med rummet. Gamla äkta gobeliner på väggarna i ett

"Verkar mera som en samlares salong än som en affärslokal."
Interiör från N. K. i Buenos Ayres.

Fru Astrid Södersteen-Kleyn, dotter av kyrkoherde Södersteen i Askersund, är bosatt i Buenos Ayres tillsammans med sin man, den schweiziske arkitekten Edmund Kleyn. Hon har från sin nyligen skedda ankomst till den sydamerikanska republikens huvudstad lämnat de sina i hemlandet några reseintryck varav Idun satts i tillfälle göra följande utdrag.

I ett annat voro väggarna behandlade i en väl avvägd dämpad ton, som lät de gamla holländska mästarna komma till sin rätt. I ett annat ekboaseringar med rik ornamentik, skuren för hand. Gardiner, mattor, konstverk — allt utsökt och valt till möbelen. Det mesta var originalkompositioner. Det hela verkade mycket mer intim, raffinerad lyx än vad man får se i Sverige. Inga hårda, stränga linier, utan mjuka, för-

tonande konturer och smekande färgackord, utan att därför verka »sött» eller att frångå de enkla linjer, som äro kännetecken på god modern möbelkonst. — Det är ett utmärkt exempel på, hur man kan förena svensk stil-känsla med sydlandsk yppighet i färg och material. På sex år har Nordiska Kompaniet gått förbi alla andra inredningsfirmor här.

Härom dagen var jag på en konsert tillsammans med några damer från pensionatet. Min man hade ej tillfälle följa med, och jag hade tänkt taga en droska eller bil och fara ensam — men det gick ej alls. Några damer följde med. Ensam dam — omöjligt! — Buenos Ayres är inte en så alldeles ofarlig stad som jag trodde. En dam

kan omöjligt gå ut ensam efter mörkrets inbrott, inte heller fara i bil eller droska. Det har hänt, att man aldrig mer sett till utländskor, som varit oförståndiga nog att våga sig på något sådant. Det är för att skydda kvinnorna som den lagen kommit till, att varje man, som träder innanför grinden till ett hus utan att ringa eller vänta, tills man kommer och öppnar, riskerar att bli skjuten. Det finns särskilda restauranger, där damer få förekomma, men de flesta ställen äro blott öppna för herrar. Knappast med sin man kan man gå ut, men det finns vissa familjeresauranger. Och även sådana, där endast damer ha tillträde. På teatrarna är det likadant. Blott på vissa föreställningar få damer gå med. Ett konstigt land! —

ASTRID SÖDERSTEEN-KLEYN.

F A R O C H D O T T E R A V V E R A V O N K R Æ M E R.

DET HÄNDE SIG EN MÖRK OCH regnig kväll att jag kom hem från mitt arbete — nå, detta var en ologisk början! En av de kvällar jag brukade komma hem, var regnig och mörk! Sent var det emellertid inte, klockan var nyss tio slagen. På min egen trottoar kommer en herre mot mig och kommen framför mig, sticker han in huvudet under mitt paraply och ser mig i ansiktet. Uppenbart besviken drog han ut det igen ur den våta svarta omkrets som borde varit mitt privata skydd.

Nu kände jag händelsevis igen den herrn. Och som hans beteende tycktes mig, för hans egen skull, behöva förklaras, nämnde jag honom frejdigt vid namn, ehuru jag mycket hellre velat tyst fortsätta min väg.

Han studsade, såg på mig igen, nu med mera sans och samling, kände igen mig och förklarade sig genast, som jag ju hade väntat. Han hade en ung dotter, sade han, som var självförsörjande. Hon hade över-tidsarbete, hon väntades hem när som helst

En moders resignerade betraktelse över ett ämne där författarinnan påräknar förstälse från "varenda mor och maka."

och den oroliga fadern gick på gatan för att möta henne. Hon var av min längd, därför hade han stuckit in huvudet under paraplyet för att se efter, om också ansiktet passade.

Jag tänkte två saker — och tänker dem än.

Om jag varit i början av min bana, hade jag blivit rädd, om någon på detta sätt i mörkret på gatan kört sitt ansikte intill mitt. Alla vi, som haft kvällsarbete veta, att i början är man rädd, ordentligt rädd, för det slags erfarenheter. Det kunde således ha varit en annan ung flicka, som denne far skrämt — i nit att värna sin egen dotter!

Sådant är väl minst sagt föräldraegoism! Sedan har jag tänkt och tänker än —

går han lika orolig att möta sin hustru, när hon kommer trippande efter nio?

Och på det sista vet jag, att svaret är nej, nej. Det gäller alla äkta män och fäder till döttrar.

Detta är en av de knivar, en hustru har att lära sig vandra över, à la sjöjungfrun, detta att se sin make ägna dottern en uppmärksamhet, en iver, en ridderlighet, som hon själv så småningom sett tunnas av.

Alla mödrar veta, att det inte ligger den ringaste jalusi bakom dessa mina ord! Alla mödrar äro glada att döttrarna ha en beskyddande, ja, en chevaleresk far, de tacka för det. De äro själva måna om sina döttrar, de veta, att just denna manliga ömhet är en oskattbar gåva åt dottern, den ger henne bland annat högre krav på den livsledsagare hon, dottern, en gång skall välja.

Men ändå känns det. Man må slå ifrån sig, man må skämta med det, det känns.

(Forts. sid. 704.)

STRUMPOR
med Lejon-Märket garanterar
en förstklassig vara.

LEJON
INREG. VARUMÄRKE

VANTAR
med Lejon-Märket föres
i alla välsopterade affärer.

SEXTIOSJU MIL VID RATTEN

KVINNLIG ENERGI GÖR SUCCÈS VID FÖRSTA KVINNLIGA MOTORTÄVLINGEN.

Friherrinnan Lilian Sparre vid ratten på sin Chrysler.

HERRARNA I SVENSKA MOTOR-klubben trodde kanske att kvinnan är ett svagt käril och anordnade vår första kvinnliga motortävling därefter. Nu veta de, att futtiga 67 mil på två dagar är ett lekverk för en tränad chauffös.

Oss utomstående förefaller emellertid 67 mil vid ratten som en rätt allvarlig kraftprestation, helst som det är en helt annan sak att köra i tävlan och att köra promenad. Utan undantag körde samtliga tävlingsdeltagarinnor på idealtid hela vägen.

I tävlingen deltog tio bilar, tre motorcyklar solo d. v. s. utan sidovagn och ett sidvagnsekipage. Första dagens färd gick Stockholm — Älvkarleby — Gävle — Fa-

Skandinaviens första motortävling för damer har gått av stapeln och så lyckosamt som den utföll torde man kunna räkna med "motortävlan för damer" som fast institution.

lun — Rättvik där middag anordnats och dansen trädde till ljusan dag. Mellan Gävle och Falun öste regnet i strömmar. Bilisterna fällde upp sina tak och vindskydd satte vindrutetorkarna i gång och hade sitt på det torra. Motorcykelflickan fällde upp sin rockkrage så gott sig göra lät men den kunde inte hindra regnet att strila ner och blöta igenom varenda tråd hon hade på sig. Vägen blev mer och mer slirig och blöt, regnet gjorde glasögonen ogenomskinliga och tog hon av dem murades ögonen genast igen av regnet och blåsten och farten. Vägvisarnes inskriptioner bli så gott som oskönjbara i hållande regn och någon kartläsare har ju inte en motorcyklist till sin disposition. Måste hon stanna för att orientera sig hade hon ju ett vackert arbete framför sig med att sätta igång denna istadiga inrättning som en motorcykel är. — En särskild honorör för motorcykelflickorna, som ändå fullföljde tävlingen.

Evenemanget avslutades med en glansfull fest på Djursholms restaurang, varvid direktör Oskar Björklund fungerade som festmarskalk och bard. Att döma av hans verser ser inte skapelsens herre snett på kvinnan för hennes intrång på hans lilla privata nöjesfält, motortävlingarna, som han hittills haft för sig själv.

Melodien till festkantaten gick på den

bekanta Turalleri-melodien och ett par strofer äro väl värda att återges:

"Att ratten hon sköter med känsla och smak det är för oss alla en välbekant sak från äktenskapsbilen, vårt livs äventyr där mannen han råder och kvinnan hon styr.

Rätt gärna hon tävlar på Amors gebit (fast detta egentligen icke hör hit). Men lita Ni på att en man kammar noll om där han försöker med hemlig kontroll."

Fru Greta Thedvall, en av de spänstiga "motorcykelflickorna".

KVINNLIGA OLYMPISKA SPEL I GÖTEBORG

DE STÖRSTA INTERNATIONELLA DAMTÄVLINGAR SOM NÅGONSIN HALLITS.

DEN 27—29 AUGUSTI HÄLLAS I GÖTEBORG de största internationella kvinnliga idrottstävlingar som hittills ägt rum. Sju nationer äro redan anmälda och ännu flera väntas. Spelen synas alltså bli en verklig succes. England kommer med en stark trupp på över 20 deltagare och i den finnas flera av världens f. n. bästa idrottsdamer. Denna trupp har stora utsikter att erövra priset för bästa nation. Poäng räknas nämligen för de fyra bästa i varje gren. Frankrike, Belgien och Polen komma även med mycket starka trupper liksom Tjecko- och Jugoslavien. Man väntar med säkerhet även Italien och Schweiz, möjligen också Canada och U. S. A. Japanska legationen har förhört sig angående möjligheter för en

Helen Filkey en av U. S. A:s många nya kvinnliga idrottsstjärnor.

japansk trupp att deltaga och utsikterna för detta deltagande äro stora. Vad som emellertid ge spelen värde både ur idrottslig och mellanfolklig synpunkt blir Tysklands deltagande. Efter underhandlingar som förts sedan slutet av förra året ser det nu ut som om man kunde räkna med Tysklands representation. Vad detta skulle betyda förstår man bäst, då tyskorna i flera grenar ha nått resultat som betydligt överträffa världsrekorden men som icke godtagits eftersom Tyskland ej tillhört den internationella federationen.

I Sverige ha på de mest skilda orter intresset vaknat till liv för Spelen. Tävlingar hållas litet varstans. Men det behövs mycket hjälp och mycket arbete för att av dessa styrkor sammansätta en trupp som kan ta upp konkurrensen med engelskor, tyskor och polskor. Spelens arrangörer hoppas därför livligt att Nationalinsamlingen måtte ge gott resultat och snarast tillföra det behövliga rörelsekapitalet. Göteborg har gjort en vacker insats i Spe-

len därigenom att privatpersoner där tecknat en garantifond på 15,000 kronor. Dessa gå till Spelen men icke till Sveriges representation. Det är denna som man söker få medel till genom en nationalinsamling. Då denna är värd att uppmuntras som ett led i arbetet för kvinnans fysiska fostran vill Idun gärna i sin mån verka för att insamlingen ger bästa möjliga resultat och uppmanar därför sin läsekrets att med penningbidrag hjälpa till att Sverige blir på ett tillfredsställande sätt representerat vid detta idrottsliga möte.

För att ytterligare vidga propagan- dan är det meningen att efter Spelen få de in- och utländska deltagarna att anordna tävlingar såväl i Stockholm som på andra orter.

Halina Konopaska Polen, som är rekordtagare i kulstötning och diskuskastning.

Av alla bakpulver man sett sägs Tomtens vara numro ett

MIN FADERS VÅLNAD

EN SÄLLSAM UPPLEVELSE ANTECKNAD AV WILHELMINA SKOGH.

DET ÄR MYCKET EMELLAN HIMMEL och jord som vi ej förstå ännu. Det sjätte sinnet, — säga några, — nervositet och inbillning säga andra. Också vidskeppelse spelar ju in mången gång. Jag har dock upplevat ett par egendomliga händelser.

Min fader drunknade utanför Gottland under en seglats från ett fiske. En hastig stormby eller s. k. virvelvind vältrade båten tämligen nära landet, och stormen drev hans jaktväska, som var av sälskinn, i land. Drängen på gården, som gått ned till stranden för att möta min fader kom hem med väskan och vi barn intalades att ett skepp tagit upp vår fader för stormen och han skulle snart komma hem. Vi väntade ständigt på hans hemkomst. En afton sutto vi barn på golvet lutande våra huvuden mot vår moder, som i skymningen hade en vilostund från sitt väveriarbete. Stugan, som vi bodde uti hade sina fönster ganska nära marken, så att om man gick utanför fönstret kunde personen gott synas inne från rummet. Det var månljust ute och inne i rummet fanns intet ljus, blott glöd från en kakelungsbrasa. Plötsligen skred en person förbi fönstret. Vi sågo tydligt hans kind, hans mörka skägg och vita mössa, han skred mycket långsamt fram. Vi ropade: »Pappa kommer — pappa kommer!» Vi barn sågo honom, men ej vår moder och vi funno det helt naturligt, att han äntligen kom hem, vi visste ju ej att han var död. Vi rusade ut i förstugan och vår jungfru som bodde på andra sidan öppnade ytterdörren men ingen fanns. Vår moder trodde att någon gått förbi fönstret men det var nyfallen snö men inget spår syntes till, vilket mor påpekade för oss. Vi påstodo dock bestämt att vi sett vår fader. På aftonen sade min mor, att hon själv önskade ligga inne hos oss på natten, vilket annars vår jungfru brukade göra. När klockan var två på natten knackade det på det fönster där vi sett vår fader. Min mor gick upp och utanför stod en man, som sade att

I ungdomens vår — utan shingel. Porträttet visar fru Skogh vid 18 års ålder och med en frisyr vars riklighet en nutida ung dam nog småler åt.

Wilhelmina Skogh, på sin tid en av huvudstadens, ja landets mest framstående affärskvinnor, hann bland mycket annat ägna sig åt att anteckna minnen ur sitt skiftesrika liv. Efter hennes död har bland kvarläten-skapen tillvaratagits en del av dessa anteckningar som förtjäna offentliggörande. Vi börja med denna intressanta studie över några egendomliga upplevelser.

han trodde att jungfrun låg i detta rum och att han ville tala med henne i ett mycket angeläget ärende. Till min mor sade han ingenting, men för jungfrun berättade han att i går afton hade vår fars döda kropp flutit i land och att de burit in honom i strandboden. Således visade sig min fader för oss barn den stund han kom i land och nu först fingo vi veta att han drunknat.

En annan gång mitt på dagen överfölls jag av sömnen och inslumrade mitt under arbetet i min stol på några minuter. Jag såg min morbror stå och peka på ett hus och ropa: »Jag tycker huset lutar och ser ut att falla», och i samma stund störtade

huset över honom. Jag vaknade, som jag tyckte, av ett väldigt dån och blev mycket förskräckt, ty jag väntade min morbroder till mig i dessa dagar och fruktade att en olycka skett. Andra dagen kom ett telegram, att han sittande i sin vagn, på resa till mig skulle ropa något till sin hustru och pekade på en husgavel och sade »jag tror den faller» i samma stund rasade den och slog honom till döden. På grund av dessa mina upplevelser tror jag, att något finnes som vi ej förstå. Tankeöverföring eller s. k. varsel kunde det ej vara vad det beträffade min fader, han var ju död. Möjligen tänkte min morbroder på mig i dödsögonblicket.

En annan gång, då jag satt på mitt kontor och gjorde beräkning för en fest som skulle äga rum på Grand Hotel kom det mitt under arbetet helt plötsligt för mig minnet av en händelse för 50 år sedan i en småbarnsskola på Gottland där jag okynnigt nog gav en pojke ett öknamn Sillbodd, vilket på gottländska betyder »dumma sillhuvud». Jag tyckte denna tanke var så löjlig att komma för mig i min brådska och jag skrattade helt omotiverat. Min sekreterare som ej var van att se denna munterhet under arbetet såg undrande på mig. »Ja, fröken, jag kom att tänka på något mycket lustigt.» Då vi arbetat en stund och mottagningstiden var slut kom betjänten in och sade »vi kunna omöjligen få en person att gå han säger att han är från Gottland och ville tala med eder». »Nå, låt honom komma in», svarade jag. Det var den mannen som jag för 50 år sedan givit öknamnet Sillbodd. Han hade suttit i tamburen i tvenne timmar och väntat för att tala med mig. Detta kan man väl kalla tankeöverföring ty säkert hade han hela tiden tänkt på sitt vedernamn. Jag blev mer än förvånad, hörde på hans önskningar vilka jag sökte uppfylla och kände mig helt ångerfull då han sade att han ännu i denna stund fått behålla sitt gamla öknamn.

WILHELMINA SKOGH.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Berättelsen om den shinglade mamman.

I diskussionen om de kortklippta damerna ha följande inlägg tagit form av en berättelse:

Det är en jämförelsevis ung mamma med två döttrar i backfischåldern. En son har hon tillika och han har också något att säga i denna historia. De två döttrarna äro shinglade allt ifrån shingelns gryningstid, men modern värnar ännu om sitt hårsvall. Hon är fyrtio år, och de första rynkorna och grå håren ha signalerat ankomst. Hon är inte av den sorten, som gör våldsamt motstånd mot de första ålderstecknen, frågar inte med förtvivlan efter medel att undvika grått hår och rynkor, som ovillkorligen följa med åren, trots allehanda skönhets-salvor, utan hon har beslutat sig att med jämnmöda åldras och göra det så hyggligt som möjligt. Det är måhända en maskulin egenskap annars.

Emellertid finns det något, som sammanhänger med långt hår och är synnerligen oestetiskt. Det är testar av småhår i nacken. De ha en obесkrivlig förmåga att förstöra en dams utseende. De irriterar inte blott den, som ständigt måste tänka på

att stoppa in dem (att låta dem hänga är oförlåtligt) utan även dem, som se dem.

»Snälla mamma, nu äro testarna framme igen. Om mamma vore shinglad, vore de borta för alltid», upprepade döttrarna så ofta tillfälle gavs.

»Tala inte om shingling, jag gör det i alla fall inte. Jag är alldeles för gammal», försvarade modern sig och såg ointaglig ut.

Döttrarna ökade på anfallet.

»Varför skall mamma vara så gränslöst gammalmodig? Det är urfånigt med långt hår. Mamma, som annars är så bra och bussig på alla vis. Vi vill absolut ha en modern och klämmig mamma.

»Visst skall du klippa dig, det är solklart», rådde mammans yngre syster, som varit både bobbad och shinglad och visste, vilket som var bäst.

»Gör det inte, du gör dig löjlig», skriade en väninna, som ville värna om sin väns anseende. Tänk på dina rynkor och ditt grånande hår. Ungdom kan ha det, men absolut inte åldrande kvinnor. Tänk, hur det svär, den kortklippta nacken och det visnande ansiktet.»

Nu vaknade oppositionen hos mamman. »Men tänk, vad de äro förtjusande i stället med sina testar i nacken.»

Och så började diskussionen om igen från början. Ur denna diskussion och alla andra meningsutbyten mognade beslutet.

När mamman en vacker dag kom hem med kort hår, skreko barnen av förtjusning.

»Vad mamma är fin! Det är verkligen vackert. Mamma ser tio år yngre ut. Mamma är tusen gånger så söt som förut. Vad det är härligt med en shinglad mamma!»

Superlativen voro oändliga och ärligt menade.

Var det underligt, att hon inte ångrade sig. Det enda, som gjorde hennes shingeläventyr litet vemodigt, var en stilla undran, vad hennes make skulle ha sagt, om han levat. Ty han hade älskat att se hennes långa, mjuka hår utslaget och tyckte om att låta sina fingrar smekande glida genom det glänsande, väldoftande hårsvallet.

Men det var på den tiden, då shingel var ett okänt begrepp och kvinnorna voro oberörda av shingelns trollspö.

Så tog hon fram sin lilla täta kam, drog några raska tag genom den kortklippta kalufsen, såg sig ett slag i spegeln och kände sig som en ny människa.

Signal Berm.

Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

ADA

Spegelblanka Diskbänkar

Ada-Zinkglans, godkänt av Husm. provkök torde vara det bästa specialputsmedel för Diskbänkar som nu finnes i marknaden — zinken blir helt enkelt spegelblank. Då det även säljes synnerligen billigt, tillråda vi Köp — "ADA".

G U D S O R D I K I N A

SVENSKA MISSIONÄRER I REVOLUTIONENS STORMAR.

NÄR VI I TIDNINGSPRÄSSEN TITT och tätt möta notiser om att den eller den missionsstationen i Kina blivit plundrad, är det nästan aldrig fallet, att resp. missionsstation ensam varit föremål för anfall, utan den har fått dela ortens allmänna öde. Blott så tillvida äro missionsstationerna mera utsatta än de kringliggande kvarteren, som där i regel finnes mer att ta.

Härvidlag ha de senaste årens utveckling medfört en avgjord försämring. Förr hörde det absolut till sällsyntheterna, att en missionsstation blev attackerad, även om det annars plundrades inpå dess knutar. Man vågade icke angripa utlännningar. Det var förenat med alltför stora risker. Det skedde aldrig ostraffat. De stora makternas legationer och konsulat sågo alltid till, att övergrepp på deras undersåtars liv och egendom bestraffades. Och man visste, att det ej var lönt för de kinesiska myndigheterna att söka ta saken lätt. Därtill fanns det för många främmande kanonbåtar på de kinesiska floderna och parlamenten i väster voro blott alltför redo att slå till. Kinas minnen av sammandrabbningar med västerlandet i det förgångna voro föga ägnade att mana till efterföljd.

Men världskriget har sänkt Västerlandets myndighet oerhört, framförallt kanske genom den allmänna utmattning som det medfört och som gjort vederbörande i väster betydligt mindre villiga att riskera förvecklingar i Östern för övergrepp mot en eller annan enskild bland deras undersåtar. Erfarenheten har lärt Kina att det icke längre är så farligt att förgripa sig på utlännningar eller utländsk egendom.

Diplomatiska missgrepp från legationernas sida ha även bidragit att göra utländska fångar till ett ytterst verkningsfullt på-

Lördagen den 26 juni sammanvigdes i Hedvig Eleonora kyrka i Stockholm inspektören i Ford Motor Company, civilingenjören *Stellan Bendz* och fröken *Ebba-Hillewid Flach*, dotter till framlidne kammarherren *Sixten Flach* och hans efterlämnade maka, född de Neergaard. (Foto: Ellquist.)

Fil. och teol. kand. J. Holmgren har för Idun gjort nedanstående skildring av förhållandena i Kina där han vistats i 5½ år och tjänstgjort vid Svenska kyrkans missions nyupprättade högskola såsom lärare, sekreterare och kassaförvaltare. Efter att ha vistats ett år i Sverige återvänder han förövrigt i augusti till sin post i Kina igen. Med största intresse skall man taga del av den framställning en i frågan så kunnig man lämnar om Kina och landsmännen där.

tryckningsmedel vis-a-vis de kinesiska myndigheterna. Så blir det år från år allt flera utlännningar som tas tillfång för att sedan frigivas mot en grundligt tilltagen lösepenning. Att detta ofta drabbar missionärer beror ju på att de äro lättast åtkomliga i det inre av landet.

Så började utlännningen att icke längre vara den halvgud, han förut blivit tagen för. Själva det gängse öknamnet »Yang kwei tse» (= »främmande djävul») visar tillbaka på en viss respekt eller åtminstone fruktan. Utlänningen har ansetts vara i besittning av hemliga krafter. Men den viskepliga vördnaden försvinner i samma mån som kineserna själva få en inblick i våra tekniska hjälpmedel, i vår fysik, kemi etc. Till en del har den ju också haft sin grund i obekantskapen med det västerländska psyke, men även den orsaken till överskattningar försvinner ju vid den närmare kontakten.

Kineserna äro i stort sett ett vänligt och gemytligt folk. Utlänningar bli nog i regel icke sämre bemötta där än bland andra folk, snarare tvärtom. I fråga om osäkerhetstillståndet inom landet lida utlännarna endast med det kinesiska folket självt och betydligt mindre än detta. Och om kineserna för övrigt äro misstroagna mot utlännarna är det mycket förklarligt. Motsatsen vore underligare.

En ofta hörd anmärkning är att missionärerna härvidlag utgöra ett speciellt irritationsmoment. Därmed förhåller sig så, att missionärerna för stora delar av befolkningen äro de enda utlännningar som de någonsin möta, och att de ofta på dem flytta över de anmärkningar på utlännningar i allmänhet och utländska övergrepp, som de beständigt läsa om i den kinesiska dagspressen eller höra om i agitatorsföredragen på gatorna. Enstaka missgrepp från missionärens sida kan ju ock bidraga till detta. Men misstron mot missionärerna har framförallt en annan orsak. Det är i grund och botten främmande för det kinesiska betraktelsesättet att man skulle ge bort någonting, utan att därmed ha ett speciellt syfte, en förhoppning att vinna något i stället. I det fallet har kinesen ingen svårighet att förstå de utländska affärsmännens syften: de ha kommit till Kina för att tjäna pengar. Det begriper sig en kines alltid på. Men missionärerna? Varför ha de kommit? Naturligtvis måste de ha någon fördold avsikt! Och då den icke är så lätt att förstå, bli missionärerna naturligen föremål för misstro. Så uppstå rykten, försök till förklaringar: de äro utländska spioner, de ut-

forska landet, de kristna bli slavar och avhängiga till de utländska makterna etc. Men det är av intresse att samtidigt lägga märke till att överallt, där en intimare kontakt upprättats mellan missionärer och kineser — icke-kristna så väl som kristna — där visa kineserna ofta missionären ett rörande och stundom nästan överdrivet förtroende. Märkligt är ock, att intrycket av utlännigarnas redbarhet gjort sig så djupt gällande, att man ständigt i nödhjälpsorganisationer vid hungersnöd, översvämningar etc., fordrar utländsk medverkan — i 80 procent av alla fall missionärer — för att kontrollen skall bli betryggande och alla parter kunna sig säkra om full rättvisa.

Häri genom är det ock som missionen får sitt absoluta berättigande: som den idealistiska motvikten mot alla de själviska intressen av ekonomiskt och politiskt slag som Västerlandet i så hög grad gjort Kina till föremål för. Kina sträcker sig för närvarande med iver efter Västerlandets rikedomar. Men dit hör ock ovedersägligen de andliga skatter, som kristendomen står för. Vore det icke ett andligt fattigdomsbevis av allvarligaste slag, om Västerlandet icke gäve Kina annat än vapen, varor, banker och ingenjörer?

Missionen vill ge Kina Västerlandets hjärta. Men man må icke förvåna sig, om kineserna ofta ha svårt att tro, att det finns något hjärta under stålpansalet. Men där man fått klart för sig, att det finns ett hjärta bakom, där möter kinesen icke längre utlännningen med misstro utan med en rik och personlig hjärtlighet som icke står någon västerländsk hjärtlighet efter i värme. Det är åtminstone min egen erfarenhet från en 5-årig vistelse i Mittens Rike.

J. HOLMGREN.

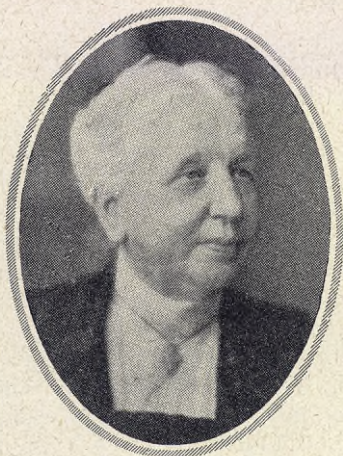
I Seglora kyrka på Skansen i Stockholm sammanvigdes tisdagen den 22 juni folkskolläraren *Nils Stålfelt* och folkskollärarinnan, fröken *Anna Svensson*, dotter till fabrikören *J. H. Svensson*, Stockholm, och hans maka. (Foto: Lamm.)

Arti Eskimåfärger för kallfärgning äro ljus-, svett- och gnid- äkta och kosta dock endast 30 öre i färghandeln. Färga lika på ylle, halvylle, siden, konstsidan, linne och bomull.

"TRITON" DET SUVERÄNA TVÄTTMEDLET
SÄNKT PRIS!
1/2 paket 60 öre 1/4 paket 35 öre

UNGDOMSDRÖMMAR OCH BARNDOMSMINNEN

Fru Emma Leffler.

Fru Emma Leffler, Djursholm, maka till ingenjör Arthur Leffler, fyller den 18 juli 65 år och har på Iduns begäran skrivit ner några erinringar varav debuten som husmor säkert kommer att roa våra läsarinor:

Min debut som husmor.

Vid min ålder har man ju ej undgått att pröva livets skuggsidor, men jag har också mycket goda och glada minnen att vara tacksam för.

Född och uppvuxen i Göteborg tillbrakte jag med mina fem syskon mina mesta somrar på det härliga Särö i mina föräldrars sommarhem Hvilan. Min far stadsmästaren David Lefflers minne som den ovärderlige hedersmannen torde ännu kvarleva hos en del gamla göteborgare.

I fröknarna Halls skola bibringades jag det mått av kunskaper som på den tiden bestods en ungmö. Jag var skolans enfant terrible, men jag vågar säga även enfant gaté. Men när fröken Mathilda visade sitt vackra ansikte med sina runt huvudet nedhängande gammaldags kanonlockar och sade: »Emma, jag har något att säga dig sedan de andra gått», då kändes det litet oroligt i hjärtgropen.

Några hushållsskolor visste man ej av i min ungdom men man hade ju ändå känslan av att en ung flicka skulle invigas i hushållsbestyrens mysterier och min syster och jag hade därför växelvis var sin vecka uppdrag att om kvällarne lägga upp 2 av Kruses berömda skorpor och lämplig ranson socker (de fyrkantiga sockerbitarnes tid kom först i mitten av 80-talet) till vardera av de 4 trotjänarinnornas morgonkaffe samt att lägga upp kakorna till familjens eftermiddagskaffe.

Midsommaraftonen eklaterades förlovning mellan operasångaren Gustaf Rödin, numera engagerad vid Städtische Oper i Berlin, och premiärdansösen vid K. Teatern i Stockholm, fröken Siri Österholm.

Underligt var det ej då att min första husmoderliga åtgärd blev att jag serverade gädda väl avfjällad. Min mans milda erinran att man brukar servera gädda med fjällen på tog jag så noga ad notam att jag nästa fiskdag lät servera aborren med fjällen på.

Den dagen avbröts middagsspisningen för att fortsättas med kaffe och bakelser på ett kafé.

Jag hade emellertid ett verksamhetsbegär utöver ovan nämnda uppdrag och önskade därför få arbeta på min fars kontor men enligt den tidens uppfattning var det en tanke som endast kunde uppstå i en vildhjärna att en ung flicka av familj skulle sitta på kontor.

Mitt livligaste minne utom vad som rör sig inom den trängre familjekretsen är från min vistelse vid världsutställningen i Chicago år 1893. Det var ju förvisso en upplevelse tillsammans med utom min man, Zorn, fröken Hulda Lundin, ingenjör Axel Welin, arkitekterna Wickman och Hörlin, ingenjör Hjalmar Lundbom och alla Chicago-svenskar vilka alla icke visste huru de bäst skulle visa sin vänlighet.

Emma Leffler.

*

När Runeberg åkte slängkälke.

Vi barn kunna icke glömma, med vilken hjärtevärmelse vår mor brukade berätta om sina ungdomsår i hennes finska fosterland och särskilt hennes hemstad, det lilla historiska Borgå, Runebergs stad.

Då Runeberg är ett namn, vars klang gått långt utöver både hans hemstad och hans fosterland, kanhända nedanstående små episoder, hur enkla de än äro, kunna äga åtminstone något intresse även för andra.

Det var således i Borgå och på Runebergs tid. Fyra stora familjer höllo ständigt tillsammans — den Runebergska liksom mina morföräldrars hörde även dit —. Alla voro de rika på ungdomar, och sällsynt vackert och ljusst framstod för min mor minnet av det okonstlade ungdomsliv, som här blommade. Det var kransbindningar, det var doktorspromotioner och det var serenader och i övrigt sång och musik i det oändliga, ty även mina morföräldrars hem var sällsynt musikaliskt.

»Det är något särskilt med finsk sång», brukade min mor ofta säga, »något, som kommer hjärtats innersta strängar att vibrera starkare än eljest någonstades i världen». Min mors hem vette åt den vackra strandpromenad (huset står ännu kvar) vid Borgå-ån, där Runeberg brukade taga sina dagliga spatserturer. Då var det flickorna Sneckenströms förtjusning att skynda ut till »farbror Runeberg», då han kom gående. Det var ju så förtjusande att få sig en liten språkstund med den av ungdom alltid intresserade, redan på den tiden i hela Finland högt uppburna skalden.

Och där kunde den store skalden länge gå fram och åter och låtsades vara intresserad av samtal med några ungdomar. Han glömde nog samtalen genast, men för de unga flickorna, blevo de till ett minne för livet.

För några år sedan berättade mig en gammal tant i Finland ett annat litet minne från samma tid.

Några flickor åkte slängkälke på den

Friherrinnan Augusta Åkerhielm.

Friherrinnan Augusta Åkerhielm, Mullsjö, en dotter till kommerserådet F. Sneckenström i Borgå, fyller den 13 juli 80 år. Iduns anhållan att hon med anledning av födelsedagen ville berätta några minnen har så till vida hörsammats att en dotter i hennes ställe delgivit några intressanta ungdomsminnen som modern berättat från Finland.

frusna Borgå-ån utanför min morfars hus. Rätt som det var, dök »farbror Runeberg» upp.

»Vi ska be honom sätta sig på kälken» — ljöd det i korus från ungdomarna, men ingen vågade anmoda Fänrik Ståhls skald att våga äventyret.

»Gå du, Augusta, och bed honom, du brukar lyckas», ropade man.

Nå, sagt och gjort, och min mor lyckades verkligen få skalden på kälken, och så bar det av i snurrande fart under allmänt jubel på den blanka isen, till dess Fänrik Ståhls odödliga skapare fått nog av dansen och ansåg tiden inne att stanna.

Den innerliga kärlek till det finska fosterlandet, som hela livet igenom blommat så vackert i min gamla moders hjärta, röntede den varmaste genklang hos hennes nu hädangångne, djupt saknade make. Det hörde också till deras hems lyckligaste minnen, då de rätt ofta fingo öppna sitt hems dörrar för släktingar och gäster från finska hemlandet.

Vore min moder nu i tillfälle själv sända en hälsning, känner jag det, som om hon ville till dessa enkla ungdomsminnen lägga följande: »Sök först det ovan till är». Det är dock där hon funnit sina allra djupaste och bästa minnen ur ett långt liv.

Aina Allwood
f. Åkerhielm.

Natten till midsommaraftonen avled i Hälsingborg hamnkamreraren därstädes Harald Thornberg i en ålder av 67 år, och endast några timmar senare följdes han i döden av sin moder, fru Louise Thornberg, född Sandvall, änka efter folkskolläraren, redaktören och ägaren av Nyaste Helsingborgsposten Fr. O. Thornberg, i den höga åldern av 93 år.

DE BÅDA SCHALARNÄ

EN SKILDNING OM TVÅ KONSTNÄRINNOR, BYGGD PÅ MEMOARLITTERATUR.

»Å SÖTA ANNETTE», SÄGER EN mjuk, varm, men oroligt skälvande röst, »du ledsagar mig uppför trapporna också. Det här huset är det — och våningen två trappor upp».

Annette, den adertonåriga mamsell Linds lilla nätta kammarpiga, som trippar före sin matmor med den tända handlyktan, välbehörlig på den vintermörka Västerlånggatan, höjer lyktan och läser på skylten i hörnet: »Salvigränden». Så sänker hon lyktan igen för att dess sken skall falla över de snöiga trappstegen, som föra upp mot den rikt snidade stängda porten, vars handsmidda låsvrede hon fattar med den lediga handen, i det hon trohjärtat svarar:

»Helst stannade jag hela tiden däruppe och fick mamsell med mig tillbaka hem igen. För — tvi vale säger jag, att mamsell täcks hälsa på en tocken en som...»

»Men Annette då», infaller Jenny Lind strängt och med ett värdigt allvar, som verkar lustigt, reflekterat i det barnsliga ansiktet», förstår du inte, att det är en stor heder för mig att bli inbjuden till mademoiselle Högquist? Vad är jag emot henne?»

»En liten ren Guds ängel», utbrister Annette med fullaste övertygelse. »Jaså, här är ljust», tillägger hon, när de stå i den välvda, nedre förstugan, svagt upplyst av en flämtande oljelampa, »en ska väl släcka lyktan då.» Och hon nyper med fuktade fingrar om den långa, krokiga vecken.

När de hunnit uppför trapporna, vänder Jenny sig mot Annette och frågar ängsligt:

»Är jag mycket röd på vänstra kindbenet, Annette? Svullet är det väl inte?»

»Nej, det syns inte nå't. Känns det», undrar Annette medlidsamt.

»Nej, nej», avvärjer Jenny förlägen. »Adjö

Författarinnan Elisabeth Kuylenstierna-Wenster påbörjar här en kulturhistoriskt intresserande och välskriven novell från Jenny Linds och Emilie Högquists dagar.

med sej nu, och tack för att Annette alltid är så beskedlig emot mig. Sitt nu inte oppe och vänta. Jag har portnyckel och eldon i piraten, och mamsell Högquist har varit så god att lova mig få åka hem i hennes släde efter teatern.»

»Får jag inte hellre hämta mamsell?»

»Nej, Annette, det går omöjligt an. Adjö, adjö!»

Annette avlägsnar sig motvilligt. Skulle hon törhända ändå ha sagt, att hennes lilla mamsells kindben var en smula rödflammigt efter den bastanta örfil fru Lind inte skämts att ge dottern. När frun var i sitt illacka humör, dängde hon te utan reson. Och varför? Jo för det, som hon istället borde tackat Gud på sina bara knän för — att Jenny var så oskyldig och »krystalleklar», att hon inte kunde förmås att leva som de andra komediantskorna.

Bevars! Annette knyckte argt på nacken. En greve hade gjort ett förmånligt anbud, som stigit fru Lind riktigt etterbefängt åt huvet. Hon ville prompt att Jenny skulle nappa på den uschla limstickan. Herre min styver att inte ha mera modershjärta för en så Guds välsignad liten fågelunge som Jenny!

Hon skulle kanske bli en sådan som den där åbakigt långa och bjäfsiga mamsell Högquist, som dom kallade ett grant fransyskt namn, därför att det svenska var för rätt på sak. Uschana mej! Och nu var hon oppe i syndafördärvet, det hjärtanes barnet! Annette suckar, fast hon vet, att på Jenny Lind biter intet ont.

Med magnifik hållning, men moderligt och hjärtligt framsträckta händer kommer den fagra Emilie emot sin lilla blyga gäst. Det eleganta, väl ombonade rummet, de trots nordisk vinter ljuvligt och sommarlikt doftande blommorna, det utsökta tebordet

och främst värdinnan själv, iförd en turkosblå sammetsklänning, varöver en charmant schal draperats, allt är ägnat att blända en adertonårig flicka.

Men Jennys allvarliga grå ögon ha intet uppskattande eller tjustat i uttrycket. Först när Emilie ler sitt oemotståndliga, förtrollande leende och säger: »Välkommen lilla kollega!» återgåldar Jenny detta löje med en älsklig och tacksam blick, skimrande djup av beundran för konstnärinnan, en av scenens främsta, oupphinnelig, tänker hon.

»Tack för att du ville komma, lilla Jenny», fortsätter Emilie, »jag har så ofta önskat att få språka förtroligt med teaterns underbarn. Mellan kulisserna är det sällan tillfälle att prata ostört. Vi har ändå rätt mycket gemensamt, chère petite — en barndom, som trampats ut på de tiljor, som föreställa världen och så — framtidsdrömmarna. Ack, jag minns så väl, hur högtflygande jag drömde, när jag äntligen — äntligen kom in vid Kungliga teatern. Tänk, jag var sexton år då och hade spelat se'n jag var sex. Å, lilla vän, du ska få se, att man avskyr värt mycket fortare hinner från sexton till tjugusex än från sex till sexton. Hur man blir utskrattad, innan ben och armar fått styrsel och stämman tonläge, är det i alla fall en lyckligare tid än den, då stora damen putsad och fin svävar fram bland — stundens admiratörer.»

Jenny hör ej så noga på. Detta är knappt något, som intresserar henne, vilken svärmar för konsten och som i dess utövning aldrig mött annat än hyllande erkännande. Men hon njuter Emilie Högquists sköna drag som om en tavla blivit levande. Så vackert är detta huvud på den höga, smärta

(Forts. sid. 704.)

I Storkyrkan sammanvigdes fredagen den 18 juni tjänstemannen i Ömsesidiga Olycksfallsförsäkringsbolaget Land och Sjö Astley Furst och fröken Iris Edlund, dotter till doktor Gideon Edlund och hans maka, född Sahlin. (Foto: Lamm).

Kring dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan Ebba Bernadotte.

Tror du på Människosonen? Joh. Ev. 9: 35.
Vem är Han då? Sä g mig det, att jag kan tro på Honom. Joh. Ev. 9: 36.

Han har utgivit sig själv för oss, till att förlossa oss från all orättfärdighet och till att rena åt sig ett egendomsfolk, som beflitat sig om att göra vad gott är. Titus 2: 14.

Jag är A och O säger Herren Gud Han som är och som var och som skall komma, den Allsmäktige. Joh. Upp. 1: 8.

Du är Messias den levande Gudens Son. Matteus Ev. 16: 16.

Herre jag tror. Joh. Ev. 9: 38.

Frukta icke, Jag är den förste och den siste och den levande: Jag var död, men se Jag lever i evigheternas evigheter. Joh. Upp. 1: 17-18.

Medan allting ler och blommor
Under livets korta vår
Tänk på Honom, som så trogen
Än vid hjärtedörren står.

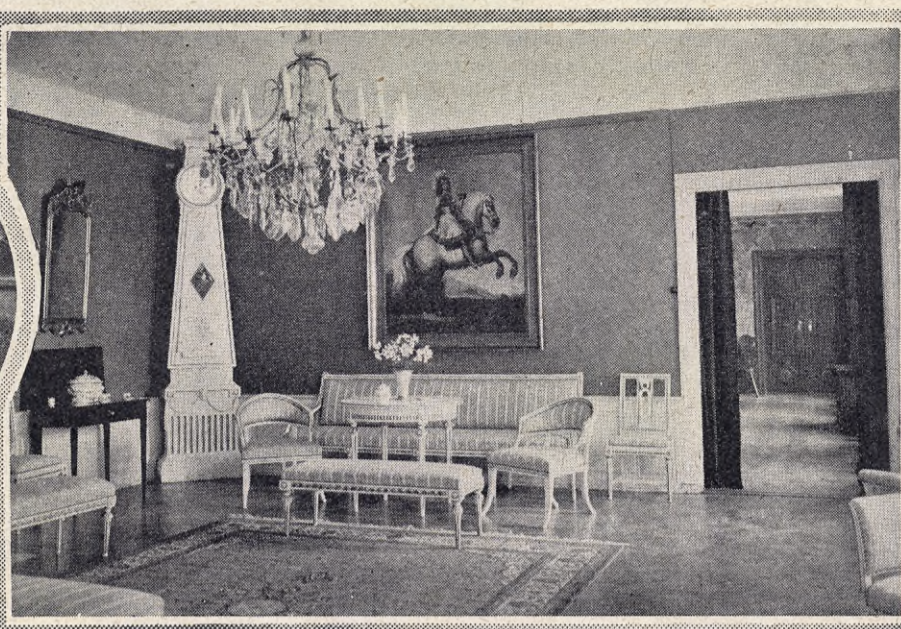
Lördagen den 12 juni sammanvigdes i Hel. Trefaldighetskyrkan i Gävle fänriken vid Kungl. Hälsinge Regemente Einar Berggren och fröken Stina Fogelberg, dotter till direktören Birger Fogelberg och hans maka, född Jonsson.

28,000 husmödrar

i Stockholm med förstäder ha i Konsumtionsföreningen ett eget företag för framställning och distribution av livsmedel. Medlemskap erhålles utan kontanta utgifter.

UNGT FOLK PÅ EN GAMMAL GÅRD

PÅ DET HISTORISKA BERGQVARA HOS GREVEN OCH GREVINNAN PEHR POSSE.

Fr. v.: greven och grevinnan Posse med sin lilla son. Salon-
gen på Bergqvara. Exteriör, fasaden sedd från allén.

FÅ AV VÅRA SVENSKA HERRESÄ-
ten ha en så gammal och minnesvärd hi-
storia som Bergqvara. Dess ägare kunna
vi i hävderna följa namn efter namn från
början av 1300-talet, och den gamla borg-
ruinen, som romantisk och vördnadsbju-
dande speglar sina vittrande murar i Berg-
qvarasjön, leder sitt ursprung vida längre
tillbaka och är sålunda ett av vårt lands
allra äldsta byggnadsverk. Mycket har den
förvisso varit med om, fientliga anfall, sköv-
ling och brand under virdarnas krigiska
tider och dackefejdernas dagar.

På en liten ö, skild från fastlandet ge-
nom ett smalt sund, nu använt som svan-
damm, ligger ruinen med lummig grönska
insprängd mellan de grå murarna, och ge-
nom dess gluggar ser man från gårdens
huvudbyggnad sjön glittra fram.

Bergqvara gård är den största i Krono-
bergs län, och ett ansett och vida omtalat
ställe har det i alla tider varit. En knapp
mil väster om Växiö med Råppe som när-
maste järnvägsstation ligger den vackra
gamla Posseska egendomen, som sedan
1700-talet gått i arv från far till son. Den
första ägaren av Possesläkt var en av Rikets
Herrar, Arvid Erik Posse, och det var han,
som uppförde det nuvarande corps de logi-
set, en präktig, gammaldags herrgårdsbyg-
gnad med brutet tak. Han hade ärvt Berg-
qvara efter sin svärfar, den karolinske kri-
garen, generalmajoren friherre Carl von
Otter, vilken säges ha betalat gården med
koppartaket på stenhuset som var huvud-
byggnad, när han inköpte egendomen av
riksrådet Clas Bondes änka. Clas Bonde
var genealog och samlare, och man tror
att det är han, som flyttat största delen av
Bergqvaras värdefulla arkiv till Säfstaholm,
där det ännu förvaras. Bland tidigare ägare
märkas flera medlemmar av Sparresläkten,
riksamiralen Karl Karlsson Gyllenhjelm,
samt under två århundraden, 14- och 1500-
talen, av Trollesläkten.

Bergqvara hade sin egen borgrätt, hi-
storiskt ryktbar, efter vilken de underligaste
domar avkunnades.

Det är inte utan en känsla av vördnads-
full andakt jag åker fram genom den långa
allén till Bergqvara. Allting förefaller att
vara gammalt här, de gamla ärevördiga lön-
narna på gårdsplanen, den spöklikt roman-

En minnesrik gård
bebodd och uppli-
vad av unga verk-
samma och levnads-
glada ägare pre-
senteras här från
gammal Värends-
bygd.

tiska »Suckarnas allé» av åldriga, mossbe-
lupna askar och lönnar, borgruinen, som
halvt tjusande halvt skrämmande står och
avtecknar sig mot sjön — allt är gammalt
— utom människorna, som äro mycket unga
— unga, glada, verksamma nutidsmän-
niskor, sådana endast lantlivet och dess ar-
bete kan fostra. Sällan ser man hos mo-
derna människor en sådan glad verksam-
hetslusta, en sådan sund entusiasm över den
gärning, som blivit dem given. Detta Berg-
qvara, som den unge greve Pehr Posse,
utgången ur en åttahövdad syskonkrets, ta-
git i arv efter sin far, har under det Posse-
ska väldet förkovrats och moderniserats i
enlighet med olika tiders krav. Grevens
far lät med stora uppoffringar den gamla
ruinen genomgå en pietetsfull restaurering,
som torde skydda det ärofulla minnesmär-
ket från förstörelse för långa tider framåt.
Och i den unge, pojkkäckt hurtige gre-
ven på Bergqvara förefaller det, som om
den gamla gården fått en släktens och egen-
domens värdige upprätthållare av de goda
traditioner, som äro utmärkande för båda.

Det är en glädje att följa honom och
hans unga maka kring gården. Med berättigad
stolthet visar greven på sin stora
vackra ayrshirebesättning — sedan jag för-
säkrat, att jag inte kommer från smittad
trakt. Mul- och klövsjukan är varje lant-
brukares svarta spöke, vore allas, om de
satte sig in i, vad den förhärjande sjuk-
domen betyder. Den yngsta på Bergqvara

är nästan alldeles nyfödd, men den tre-
åriga Knut-Arvid är med i varenda krok,
pratar med grisarna och jagar med förtjusta
rop ett litet lamm, som lyckats rymma ur
kätten. Men hans pappa drar mig upp i
sitt trevningmagasin och ner i gårdens
eget mejeri — jag måste riktigt se, hur
allt fungerar. Och det förefaller mig gan-
ska gott — mönstergillt rentav. Greven är
tydlig lantbrukare av hela sin själ, anla-
gen har han ärvt och ett brinnande intresse
besjalar honom. Om någon synes han kun-
na lyckas i det stundom rätt vanskliga yrke,
som han fått i arv. Och det är lyckligt,
att han vid sin sida fått en maka av sam-
ma kynne, som älskar landet och framför
allt den fläck därav, som blivit hennes.
Hon har den stora hönsgården på sitt gebit,
och driver den efter moderna och effektiva
metoder. Promenaden genom trädgård och
växthus fullbordar intrycket av en i varje
detalj med kärlek, förståelse och insikter
skött egendom. I samma växthus som vin-
kastet får jag se ett väldigt fikonsträd med
stora kraftiga frukter.

Jag sade, att allt på Bergqvara är gam-
malt — utom människorna — men där
finns en av dem också, som med vördnads-
värd ålder dock förenar ungdomlig vi-
gör. Mellangenerationen är borta — gre-
vens båda föräldrar äro döda — men hans
farmor lever, gamla grevinnan Karin Posse,
som trots de fyllda 91 åren intresserat föl-
jer med allt, som sker, dagligen läser tid-

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

AUGUSTA NILSSON.
F. Wetterlöf, Lund. Änka
efter fabrikören Gustaf Nils-
son, Lund.
75 år den 4 juli.

HEDWIG SWEDMARK.
F. Hjorth, Malmö. Änka ef-
ter köpmannen Gerdt Swed-
mark, Malmö.
75 år den 5 juli.

EVA PALM.
F. Ramsay, Stockholm. Änka
efter kyrkoherden i Forsmark,
hovpredikanten G. H. Palm.
70 år den 6 juli.

HILDA ROSLUND.
F. Smih, Landskrona. Maka
till kontraktsprosten
Frithiof Roslund.
65 år den 13 juli.

EMELIE HAMMARSKÖLD.
F. Svalling, Järna. Fil. kand.
Lärlarinna. Maka till f. stat-
insp., bankdir. N. Hammar-
sköld.
60 år den 10 juli.

NANNA ISBERG.
F. Wettervik, Norrköping.
Änka efter kamreraren
Birger Isberg.
60 år den 11 juli.

OLGA HASSELROT.
F. Pereswetoff-Morath, Stock-
holm. Maka till byråchefen
C. A. Hasselrot.
55 år den 12 juli.

MARIA AHLSTRÖM.
F. Hård af Segerstad, Norrkö-
ping. Maka till bankdirek-
tören Carl Ahlström.
55 år den 14 juli.

MARIA NILSSON.
F. Segerstedt, Linderås.
Maka till kyrkoherden
L. A. Nilsson.
55 år den 15 juli.

MARIA HAGLUND.
F. Collander, Långasjö. Maka
till kyrkoherde J. L. Haglund.
50 år den 10 juli.

GRETA HULTIN.
F. Nordenskjöld, Motala.
Maka till majoren Allvar
Hultin.
50 år den 12 juli.

ESTER PRYTZ.
F. Schiller, Stocksund. Maka
till kommandörkaptenen
A. Prytz.
50 år den 12 juli.

MATHILDE SALMSON.
F. Hildebrand, Stockholm.
Änka efter bankkamreraren
Victor Salmson.
50 år den 13 juli.

WJERA SJÖHOLM.
F. Anrep, Stockholm. Maka
till grosshandlaren
G. E. Sjöholm.
50 år den 13 juli.

HARRIOTH PETERSSON.
F. Jönsson, Stockholm. Maka
till majoren i V. o. V.-B.-
kåren Ingemar Petersson.
50 år den 14 juli.

MARIA HOLM.
F. Tham, Virserum. Maka
till landsfiskalen Fredrik Jo-
nathan Holm.
50 år den 15 juli.

SIGRID IHRMARK.
F. Hansen, Norrbärke. Maka
till kyrkoherden Axel
Ihrmark.
50 år den 16 juli.

LYDIA DE BÈSCHE.
Fröken, Arvika. Lämnade vid
läsårets avslutning platsen
som förest. f. Arvika elem.-
skola för flickor.

GUSTAVA ADNER †.
Fru, Alunda. Änka efter lant-
brukaren Anders Adner,
Alunda.
* 1833, † den 15 maj.

EBBA STEUCH †.
F. Eklundh, Ulricehamn.
Änka efter godsägaren
Henrik Steuch.
* 1861, † den 7 juni.

RUMFORD

Alltid lyckade, väljasta bakverk — inga ingredienser fördärvade —
om Ni använder RUMFORD, det hälsosamma bakpulvret.

FARÉNA **CRÊMEN**

Utmärkt underlag för huden.

den eleganta damvärldens förnämsta skönhetsmedel. Högt uppskattad för sin milda, välgörande inverkan på huden. Utan att efterlämna fettglans intränger Faréna i porerna och skänker åt hyn skönhet och behag.

Gahns
UPSALA

**Olycksfall- och sjuk-
Skadestånds-
Automobil-
Motorcykel-
Glas- o. Vattenskade-
försäkring.**

Försäkrings A.-B. **NORNAN**, Göteborg.

Mot armsvett och stark transpiration
använd
Boreol-Svettpuder

rekommenderat av Professor Med. Dr. Martin Ramström, Upsala.

Ofarligt för huden. Skadar ej kläder. Tillförlitligt fotströpulver. Håller fötterna torra även de varmaste dagar. Apotek, färg-, parfym- & sjukvårdsaffärer tillhandahålla Boreol i elegant burk med strölock. Pris Kr. 1:50.

TEKNISKA FABRIKEN BORE H. A. B., Stockholm.

Medtag till landet:

KARSTENS SKORPOR
i enkronas-kanister

— så har Ni ständigt ett delikat kaffebröd till hands vid bil- eller båtfärden.

ningarna och ständigt är verksam med handarbeten av olika slag. Tidigare ägnade hon sig flitigt åt pärlbroderi — på den tiden sådant var modernt, det är visst ett par generationer sedan dess. Jag får se en piphylla med långpipor med praktfullt broderade skaft, och besöksbokens hela pärm prydes av ett beundransvärt arbete, Posseska vapnet i färger, broderat med pärlor. Men nu virkar och stickar den gamla samt slår frivoliteter åt hela släkten.

Det gör ett gammalförnämt intryck, Bergqvarahemmet. Det ekar i förstugor, trappor och korridorer av sten, byggnadens ursprungliga kakelugnar fröjda ens öga, och hädangångna fäder blicka ned på en från matsalens och salongens väggar. Ett värdefullt Pasch-porträtt av Gustaf III fångar också intresset. Det var en gåva från tju-sarkonungen till den unge grevens farfars farfars farfar, generallöjtnanten greve Fredrik Posse. Och den motsatta väggen disponeras av en präktig kopia av Ehrenstrahls Karl XI till häst. I matsalen står en magnifig gammal kista med en inskription på lockets insida, som redogör för dess rätt underbara öden.

En stor, mycket vacker pjäs, en samovar i gammalt handkamrat silver, står också i matsalen, och även den har sin historia. Den fick nämligen grevens farfars far, landshövdingen, år 1844 av Växiö stad, som tack för att han byggde upp hela staden efter den stora brand, som lagt den i aska.

Bergqvaras märkliga bibliotek är samlat i tvenne rum och omfattar ett stort antal mycket värdefulla och sällsynta saker, av vilka jag vill nämna några sådana som Lasse Lucidors »Helicons blomster» av år 1688, första årgången av »Then svenska Argus», »Sveriges Wälstånd, om det vill» av Jonas Ahlströmer samt en vanvördig — och ävenledes förbjuden — skrift kallad »Catechesens enfaldiga förklaring» författad av biskop Emporagrio och tryckt 1669. Detta endast ett plock på måå ur den ovärderliga boksamlingen.

I biblioteket, som även är ett det hemtrevligaste vardagsrum, ha också samlats minnesvärda ting från skilda tider — en gammal solvisare från 1579 med Leijonhufvudska och Soopska vapnen och en mängd saker från sten-, brons- och järnåldern funna i egendomens jord och vittnande om att denna gamla trakts bebyggelse går tillbaka till den gråaste forntid. Länk efter länk i en sammanhängande kedja från den wärendske sagodrotten Gunnar Gröpe, som enligt sägnen skulle ha uppfört borgen, spädkad med hängande hörntorn, och fram till den lille ljuslockige trearingen, vilken talar om bilmärken, som en verklig kännare — länk efter länk kunna vi tänka oss — där historien ej räcker

IDUN
Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av **Frithiof Hellberg** Utgivare: **Beyron Carlsson**

Redaktör: **Eva Nyblom**

Redaktionen: ... Kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
8660 — Norr 9803 | Norr 1602 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 | Annonsskontoret: kl. 9—5
8660 — Norr 402 | 1646 — Norr 6147

Iduns annonspris:
Pr millimeter enkel spalt:
40 öre å textsida. Bestämd | Lediga platser och plats-
plats 20 % förhöjn. Hel- | sökande 25 öre, pensionat,
marg. 55:—, halvmarg. skol- och diverseannonser
30:— pr gång 20 mm. hög. | 35 öre, minimipris 3:50.

Iduns prenumerationspris:
Uppl. A. | Uppl. B.
Praktupplagan | Vanl. upplagan
Helt år 17:— | Helt år 15:—
Halvt år 9:— | Halvt år 8:—
Kvartal 4:50 | Kvartal 4:25

STEINWAY & SONS
Flyglar och Pianinon

Den oöverträffade förebilden för hela världens pianofabrikation.

Ensamagentur:
LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STOCKHOLM - Jakobsbergsgatan 39

Viktigt för syltningen!

En hadenontablett håller 1 kg. inkokt frukt eller saft friskt obegränsad tid. Ingen jäsnings. Innet mögel. Hadenon är i motsats till de flesta andra konserveringsmedel fullkomligt giftfritt och lämnar ingen bismak.

Hadenontabletter finnas i rullar om 10 st. till ett pris av 30 öre per rulle hos alla välsorterade specialaffärer. Partiförsäljare i olika delar av landet. Fabriksnederlag för Sverige hos

O. SUNDSTRÖM & Co
AKTIEBOLAG
Göteborg.

BILAR

alldeles nya, kompletta, för omedelbar leverans, i förstklassigt lyx-utförande, med:

”Karoseri *Alle Wetter-Patent* ”G. G.”
”Hotchkiss” - ”Delage”
”Lorraine” - ”Dietrich”

levereras genast till rampriser, som bevisligen ligga långt under framställningskostnaden.

Carrosserie-Fabrik L. Widerkehr
Georges Gangloff, A. G. Colmar
i/Elsass (Frankrike).

CHESEBROUGH'S Vaseline

är garanterat finaste produkt, smak-, lukt- och syrfri och kan därför tryggt användas. Klöverblad-varumrk. be-tecknar äktheten. Fås på alla apotek och hos varje handlande. Oombärligt för varje hem till första hjälpen i otaliga fall, som lätt kunna inträffa

Utfälles
Tjilhsbro

”MUM” avlägsnar transpirationens obehag

Det är skadligt att hämma transpirationen. Med ”Mum”, som är en len hudcream, hämmar Ni den inte men avlägsnar dock lätt dess obehag. ”Mum” är därför det rätta medlet och dessutom fullkomligt oskadlig även för den ömtåligaste hud.

Försök ”Mum”. Pris kr. 2.50 pr burk.

Mum Mfg. Co., Phila., U. S. A.

Finnes i Sverige alltid hos Parfumerie Antoinette W. Nörding, Stockholm, Hamngatan 12 & Birgerjarlgatan 16. (Till landsorten mot postförskott.)

Ingen klagan

om man uppfriskar blodet, rensar magen och tarmar från osunda rester och utdrivar urinsyran från kroppen, varmed man undanrödjer roten och grundorsaken till illamående och många sjukdomar.

Denna för hela organismen välgörande process erhålles genom att använda.

Fruksalt-Samarin

Det bringar vigör och ger hälsa. Pris pr fl. 2.50 som räcker till 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å apotek, i Drog-, Kemikalieaffärer m. fl. ställen.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

A.-D. FÖRENADE
**PIANO &
ORGEL
FABRIKER**
GÖTEBORG

Våra svenska instrument äro bäst och i förhållande till kvalitet billigast
**MALMSJÖ-BILLBERG
ÖSTLIND & ALMQUIST
GUSTAFSON & LJUNGVIST
RÄLIN
GÄVLE ORGEL- & PIANOF.**

Hoffmann's
Pianino

Det ledande svenska kvalitetsmärket

**Malmkillnadsgatan 25 B
STOCKHOLM**

Nedsatta priser. Goda avbet.villkor.

Mot rynkor

Crème Anti-Rides Lybros du Dr. Byl, absolut tillförlitligt medel.

Pris 4: 50.

Till landsorten mot postförskott + porto från

**A.-B. FRANSKA PARFYM-
MAGASINET**
Hamngatan 5, Stockholm.
Mitt emot N. K.

MATSILVER

saluföres i de mest skiftande kvaliteter. Ingen kan med blotta ögat avgöra huruvida ett matsilver är av god kvalitet, men ett tillräckligt stöd för omdömet ger detta inregistrerade varumärke

en borgen för god kvalitet.

Guldmeds Aktiebolaget
i Stockholm

Finnes hos varje guldmed.

till — Bergqvaras bebyggare genom seklen. Och sådant ger något visst åt en gammal gård. Det ger trygghet — men också ansvar — och det är på något sätt rörande att se, med vilket allvar i den soliga lycan och den glada verksamhetsivern, som det gamla Bergqvaras unga värdfolk vårdar sin gårds traditioner och upprätthåller sina fäders arv. A. F—K.

Mitt första sommarnöje.

(Forts. fr. sid. 691.)

hamn över till Korsö, var fyrtornet det, som ändå mer fångade mitt hjärta.

Vi bodde i den gamla, då övergivna och tomma fyrmästarbostaden, ett gammalt solitt hus av sten och strax ovanför oss hade vi det väldiga tornet. Det var något hemlighetsfullt och hemskt över det. Innet ljus lyste längre från dess topp. Det levde inte längre, det var dött. Och mycket, mycket gammalt.

En dag fingo vi alla barn med far och mor gå upp i tornet genom den smala vindeltrappan av sten. Jag minns ingenting av den härliga utsikten där uppe, men jag minns att när vi gingo ned, tjöt den hårda vinden i gluggarna. Det låg något ohyggligt i detta tjutande och jag tänkte på drunknade sjömän, som jag väl hört någon tala om. Jag kom den sommaren att älska Korsö gamla blinda fyrorn.

Det var ännu något jag kom att uppleva den sommaren och att älska. Det var att segla och att älska havet. Far hade den gången den första av sina tre kosterbåtar. Den hette Kurre, hade sprisegel och apa.

Jag minns första gången vi seglade ut på havet, runt Korsö. När havets vågor lyfte Kurre, när det stänkte upp på däck, när det porlade i kölvattnet och den långa vita kölvattensormen slingrade sig efter oss, kände jag en lycka som aldrig förr. Då lärde jag mig att älska havet — ohjälpligt.

Mitt första sommarnöje ute på Korsö har satt djupa spår i mitt liv, det erfor jag senare och det vet jag nu.

En gång till har jag bott ute på Korsö. Det var många år senare. Under ett av mina sista år som student i Uppsala for jag ut till Sandhamn en novemberdag. Jag ville segla med lotsarna, och under en vecka fick jag följa med dem. Ute i det gamla fyrmästarbostället på Korsö lågo då de tjänstgörande lotsarna och uppe vid det gamla fyrornets fot hade de sin utkik. Jag fick åter dväljas och sova under mitt kära barndomshustak och åter stå vid min älskade gamla fyr. Och när vi en mörk natt i en rykande sydvestlig storm med bottenrevade segel i den stora lotskuttern i den brytande sjön kryssade ut mot ett blossande fartyg, kände jag samma lycka jag som liten pojke känt, när jag med fars gamla Kurre första gången i mitt liv seglade ut på havet.

Nu är vindens tjut och havets dånen den härligaste musik jag känner.

Caspar B. Börjesson.
Kyrkoherde.
f. d. sjömanspräst.

Kalven som betade på rums- mattan.

(Forts. fr. sid. 693.)

Den andra händelsen kanske just ej kan räknas till sommar»nöjena», den sitter emellertid så tydligt inpräglad, som om den skett igår, just på grund av den skräck, den framkallade: Några straffångar hade brutit sig ut ur fängelset i trakten. Föräldrarna hade rest till stan och lämnat sin förhoppningsfulle telning hemma i sällskap

Er erfarenhet bekräftar, att

LEICHNER'S FETTPUDER

är det ojämförligt bästa medlet för hudens vård och ger denna ett friskt och ungdomligt utseende. Det förlämnar den matta, intressanta teint, som var och en finner behaglig. Fördelen av att vara ej endast det effektivaste utan även det ur hygienisk synpunkt verksamaste pudret erhålles vid tillverkningen medelst tillsatser, som endast Leichner känner till. Begär en liten provask.

LEICHNER

Parfymör

BERLIN SW. 68, Schützenstr. 31.

Mot insändandet av 40 öre; eller ännu bättre och fortare: gå genast till Er leverantör och begär den för Er lämpliga färgschatteringen på Leichners fettpulver.

Fyrtornets Konserver

För säsongen inlagda

GRÖNSAKSKONSERVER

såsom Nässelkål, Spenat, Blomkål, Brysselkål samt Ärtor i högsta kvalitet rekommenderas.

för
god bakning!

GODA baknings-
resultat äro en-
dast möjliga när de
bästa ingredienser
använts.

DR. PRICE'S

Phosphate Bakpulver

är tillförlitligt och jäser
degen fullkomligt. Och
det lämnar aldrig någon
bitter smak i maten.

Visst känns det förtjusande skönt när
Ni doppar,
i vågornas svalkande famn Edra krop-
par,
men halsen behöver en Tulopastill,
den stund Ni i värmen på stranden står
still.

Tulo
DEN LILLE
HÅLSÅKAREN

A.-B. Förenade Chokladfabr. Sthlm.

GEFLE MANUFAKTUR AKTIEBOLAG
STRÖMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade
Vävnader

† Tillse att Ni alltid erhåller märket
»SVANEN»

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 9646 - Växiö 500 - Örebro 20 63 - Hudiksvall 514
Sundsvall 30 03 - Umeå 141.

**Under
sommarsol**

Frisk, vacker, intagande är hon, den unga svenska kvinnan.
Med klara ögon och skära kinder verkar hon tilldragande i sin
ljusa, lätta sommardräkt. Och hon är klok, hon tänker på allt.
Ingen armtranspiration får fläcka hennes dräkt eller med sin ge-
nomträngande lukt verka fränstötande. Allt har hon tänkt på. Intet
under då, att hon väcker beundran.

ODO-RO-NO

(Medlet mot transpiration)

är varje kvinnas vän. — Armhålorna behöva blott bstrykas
med en i Odo-Ro-No fuktad bomullsudd 2 å 3 kvällar i vec-
kan. Det är det enda tillförlitliga och oskadliga medlet, och
rekommenderas av läkare samt användes på många sjukhus.
Varnas för farliga efterapningar.
Gratisprov fås mot insändande av 20 öre i frimärken.

Madsen & Wiwel, Östergade 2, Köpenhamn, K.
Gratisprov av Odo-Ro-No önskas.

Namn:
Adress: I-4.

med en ganska enfaldig och lättskrämd barnjungfru. Hon satt i fönstret och såg ut mot landsvägen, som strök aldeles förbi stället. Ett förskräckt rop från henne väckte mig, och från fönstret sågo vi — vilken som var mest skrämmd vet jag knappast, den 6-årige pojken eller den 25-åriga barnjungfrun, jag tror nästan att den senare aldeles tappade det lilla mod hon tilläventyrs haft — sågo vi alltså i den ljusa sommarnatten, hur de förrymda straffångarna störtade upp ur diket och anföllo en skjuts med bondfolk. Med dragna knivar tvingade de ägarne att stiga ur, varefter de kastade sig upp på kärran och i vild fart jagade därifrån. Jag minns ännu, hur jag med barns äventyrsglädje önskade, att de skulle klara sig undan, en önskan som jag visligen behöll inom mig, liksom min grämlig vid underrättelsen, att de infångats —

Så finns det ju glada, ljusa minnen: Slåttern, åkning i hølasset och allt sådant som hör en svensk bondsommar till. Den stora frukträdgården, full av härliga äpplen — den kanske just är skulden till att jag nu högst ogärna äter äpplen —, besök av lekkamrater från staden, som första dagen lyckades öppna grisstian, så att alla grisarne fingo sig en fridag i skogen, liksom ock bonden-ägaren, som först mot kvällen efter mycket arbete vann grisspelet och lyckades inbura julsinkorna. Något senare på dagen stack en av de unga stadsborna in handen i en bikupa, som han trodde var tom, det blev ett moln av arga små bin omkring honom och en rask språngmarsch direkt ner i sjön, svullnader och omslag. —

Men tankarna vandra litet längre fram i tiden, ens eget första självförvärvade sommarnöje, vid en vik av Baggensfjärden, dit man for som nygifta, en idyll utan bekymmer — utan barn och tjänstefolk och — utan stora byggen! En sommar full av goda, glada, vackra minnen. Men de höra ju inte hit, och dem behåller man helst för sig själv. Ivar Callmander.

Far och dotter.

(Forts. fr. sid. 694.)

Det är ett slags underlig balansgång mellan kärleken till dottern och smärtan att se den uppmärksamhet, man en gång rönt, bli trivialiserad. Jag säger: »Min dotter kommer att gå till sin far först med de svärmeriförtroenden hon har. Han skall förstå att ta emot dem bättre än jag. Jag skulle slå kallt vatten över dem, han kommer att ta det — som en man.» Jag unnar min dotter att få anförtro sig åt en mogen, ridderlig man, som beundrar henne. Jag bepantrar mig redan nu mot detta, att de komma att ha hemligheter ihop. Jag vill att hon med full förtröstan skall få viska med honom om en viss Någon.

Men jag ställde till en scen en jul, då barnets far gav mig julklappar i hennes, barnets namn och icke i sitt eget. Det var det första steget på kniven, jag var inte beredd, utan skrek.

Han sade: »Du är orimlig! Det är väl inte detsamma.» Och sedan ger han mig julklappar visligen från sig själv, som förr, i världen. Men ändå inte riktigt som förr.

Det är ingenting att göra åt det. Livet är härligt, man och barn äro skatter att ha, allt är bra. Men varenda mor och maka ska ändå veta litet om vad jag menar.

De båda schalarna.

(Forts. fr. sid. 699.)

gestalten, att det knappt förefaller verkligt. Över den vita pannan drar sig en smal guldlänk. En lockkam, besatt med turkoser

SOM MAN BÄDDAR
FÄR MAN LIGGA

SÄNGKLÄDERNA

äro de enda sängkläder, som uteslutande stoppas med material, som undergått en modern maskinell rening o. desinficering. De äro de idealiska sängkläderna.

J. Svensson & Bourghardt

Täckfabrik, Tagelspinneri, Fjädrrenseri
GÖTEBORG.

Grundad 1881.

Erhållas i varje välsorterad sängkläders affär.

**BLOMSTER
hälsningar**

Kungl.

över hela jorden. Hovleverantör

Beställningar å blommor ombesörjes kostnadsfritt under garanti för omsorgsfullt utförande å alla platser av

VASA BLOMSTERHANDEL

GUSTAF EKMAN,
GÖTEBORG.

Telefoner 10365, 4314. Telegr. Vasa

Medlem av Föreningen för blomsterbeställningsförmedling samt de internationella organisationerna F. T. D. U. S. A. samt B—V i Tyskland 6000 medlemmar.

Säg det med Blommor!

**Missprydande hår
avlägsnas synnerligen lätt**

Nära två millioner damer hava funnit att Veet, den parfymerade och sammetlena cremen, skänker dem en synnerligen tillfredsställande lösning på det brydsamma problemet att avlägsna missprydande hårväxt. Begagnas rakapparater, tillväxer håret endast fortare och blir kraftigare. Då de gammalmodiga depilatorerna blott avlägsna hår ovan huden, borttager Veet detta även under huden. Ni behöver bara stryka på litet Veet creme och låta den verka ett par minuter. Skölj sedan av den och — håret är försvunnet. Fullständigt tillfredsställande resultat garanteras i varje särskilt fall eller pengarna återbetalas. Pris kr. 1:75 och kr. 3:25 per tub. Att tillgå hos alla hårfrisörskor, parfym- och kemikalieaffärer, apotek etc. Eneqvist, Holme & Co. A/B, Vasagatan 15—17, Stockholm. Varning för efterapningar och mindervärdiga imitationer — de äro även ofta äyru!

Svaga Nerver

stärkas bäst av

Ferrin

Bästa Järnmedel.
Skadar ej tänderna.

Piska

och Renovera MATTORNA
vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Edra barn

Skall Ni fotografera med en
Goerz Box Tengor

Den kostar endast 20 kr.
och efter 10 minuters gratis
undervisning i en specialaffär
är Ni utbildad fotograf.
Goerz kameror såväl som film kan Ni
köpa i alla fotoaffärer.
Men se till att Ni får en
Goerz.

och äkta pärlor samlar håret över hjässan.
Hon är furstligt smyckad, och schalen...!
Kan man kalla ett klädesplagg en melodi,
är den det, skiftande, brusande, smekande,
rytmiska i sitt lätta fall av glidande, böljande
veck.

»Vad tänker du om mig, lilla vestal»,
spörjer Emilie plötsligt, och ett par allt
för heta rosor blommar upp på de smala
kinderna. »Du vet», tillägger hon skalkak-
tigt, »att Famas har ropat ut mitt namn
som den, vilken skänkt sig åt — fri kärlek.
Föraktar du mig?»

»Nej», svarar Jenny enkelt, »varför skulle
jag det? Jag vet så litet om världen än.
Att sjunga och spela är hela min värld.»

»Och när du är så trött, att tonerna
brister, eller — är du aldrig gränslöst trött?
Jenny skakar på huvudet.

»Inte numera — förr var jag det ibland,
när — när jag var rysligt hungrig!»

Hon skrattar klingande friskt och Emilie
Högquist instämmer. Med ens äro de två
kamrater, två unga flickor, som sitta för-
troligt samman. Fastän Emilie aldrig be-
hövt svälta på samma sätt som lilla, fattiga,
vårdslösa Jenny, har hon i alla fall prövat
på det, och hon yttrar lekande:

»Ja, det är en välsignad sak att få äta sig
mätt, men — akta dig för övermättnad,
Jenny! Ett apropos till vår tedrickning
är det emellertid. Jag är en dålig vär-
dinna, pardon! Man påstår annars, att mina
gäster finna sig väl hos mig. Nå, nå, eget
beröm har ond lukt! — Vi rullar fram te-
bordet till soffan; vi får det strax ser-
verat.»

Hon ringer — precis som de förnäma
damerna på teatern, tänker Jenny — och
en piga i svart klädning och vitt förkläde
uppenbarar sig ofördröjligen med tekanna.

»Jag ville så gärna, att du sjöng litet
för mig, Jenny», säger Emilie, när teet
är drucket. »Din röst är så förunderlig.
Den påminner mig om »Angelus», frids-
hälsningen för den dagströtte, en av mina
vackraste hågkomster från Frankrike. Vad
du fått för en stor gåva i din stämma,
Jenny-barn! Jag berusar och tjusar, men
du är vila och tröst. Sjung! Vi har tid.
Spektaklet börjar sju, och vi åker dit på
några minuter. Hon slog nyss sex.»

Medan Jenny, ackompanjerande sig själv,
sjunger ett par folkvisor, sitter den svenska
scenens förklarade gunstling tillbakalutad
i en sidenklädd emmastol och iakttar flic-
kan vid klaveret. Nyss hade den lilla varit
ful, och blek, haft en brednäst fysionomi
med stor mun! Nu däremot är Jenny
oändligt intagande, men spirituell lärer hon
aldrig bli, tänker den kvicka Emilie halvt
beklagande, halvt lättad, ty hon vill ingen
medtävlarska ha. Den, som sjunger så gu-
domligt som Jenny, skulle kunna bli en
farlig Lorelei, men Gud vare tack, den
lilla kan bli den mest strålande stjärna
på konstens himmel, — ett blixtrande
stjärnskott, en tindrande fantasi i en mans
hjärta varder hon näppeligen.

Hymen gör henne väl i all ärbarhet sin
uppvaktning, men Eros nej, nej, nej.

Det är i alla fall något sällsamt rörande,
att Jenny slår sin klara lärkdrill i den
gyllene buren hos en grevlig mätress, en
kunglig älskarinna! Är flickan så naiv,
att hon ingenting vet? — Omöjligt! Hela
Stockholm ropar sig ju hest om kronprin-
sens och Gyldenstolpens amour.

Så snart Jenny slutat sjunga, breder Emi-
lie graciöst ut armarna emot henne och
sluter henne i sin famn.

»Tack», viskar hon, »tänk, att en sådan
liten vit duvosjäl flugit genom mina rum.
Allra käraste Jenny, låt mig skänka dig ett
minne av denna stund! Att älska är att ge,
och att ge, det är att känna lyckan. Kom!
Kom!»
(Forts. nästa nummer.)

Eleganta
moderna

Strumpor

1
utsökt höga kvalitéter
bäst och billigast
hos
A. Letterstedt & Sön
ETABL. 1904
STRUMP-SPECIALISTER
DROTTNINGGATAN 21 .: STOCKHOLM

Gammal, ypperlig huskur mot grått och missfärgat hår är

AKTA VALNÖTSDEKOKT

effektiv — oskadlig. Pris pr flaska 3:50 + emballage och
porto. Tillverkas av Leg. apotekaren Fru S. Hellström.
Uppsalagatan 11, 1 tr., Stockholm. Tel. Vasa 14627.

Po-Po

Å varje toilettbord skall det finnas.
Ett nytt vetenskapligt medel att avlägsna
armsvett — all obehaglig lukt och transpi-
ration försvinner. Vårda Eder hud med
Po-Po och Ni skall aldrig mer besväras
av de obehag som äro en följd av oupp-
märksamhet mot Eder själv.

Po-Po
finnes hos alla välsorterade
drog- och parfymhandlare.
Finnes det ej på Eder plats
tillskriv oss.

NYA A.-BOL. TRITON
SUNDBYBERG

Iduns korrespondensklubb.

Här går på denna jordens ring
Ett ensamt litet kvinnoting
Som älskar böcker, blommor, djur,
Den mörka skogens gran och fur,
Musik och sång uppå vår jord
Och skrivna vänskapsord.
Finns det en själ, som humor har,
Till detta blad sänd genast svar.
Andevän.

FRÅGOR OCH SVAR!

Fråga: Vilken återförsäljare i Sverige säljer de av Eder omanonserade Alwetha-regnkapporna?
Turist.

Svar: I alla större konfektionsaffärer.

Beatrice Zades adress.

Fråga: Kan jag genom Idun få reda på författarinnan fru Beatrice Zades fullständiga adress i Tyskland? Jag är stor beundrarinna av hennes böcker.

Hjördis.

Svar: Adressen är Windmühlenweg 25, Leipzig.

Semester.

Fråga: Jag hade tänkt tillbringa min semester i Blekinge.

Vore tacksam få upplysning om någon plats varifrån man lämpligen kunde göra kortare utflykter. Samt om möjligt anvisning på ej för dyrt pensionat. *Naturvän.*

Svar: Tulseboda brunn- och badanstalt ligger väl till för utflykter såväl i Blekinge som inåt Skåne. Turisthotellet därstädes håller moderata priser.

Folkdanslag.

Fråga: Vill Idun godhetsfullt upplysa var man kan vinna inträde i något folkdanslag i Sockholm, utom Kulturella Folkdangillet där det fordras att kunna minst tre danser. Hur äro förhållandena vid Skansen kan man där få lära folkdanser och event. vinna inträde. Var erhålles nationaldräkter och till vilket pris?

Two systerar 15 och 17 år.

Svar: Vid Skansen undervisas ej i folkdanser. Men just av Kulturella Folkdangillet anordnas kurser för nybörjare höst och vår, och ni kunna skriva till nämnda förening med adress Box 2105, Stockholm för att bli deltagare i kursen.

Även Svenska ungdomsringen för bygdekultur, adr. Källargränd 2, Börshuset, anordnar nybörjarkurser. Som deltagare i dessa kurser få ni alla upplysningar angående folkdräkter och dess anskaffande, priser etc.

Priset beror i hög grad på vilken dräkt man väljer och om man kan sy den själv.

Cykelresa.

Fråga: 3 unga damer ha semester i september, tänka cykla runt Frykensjöarna, (kanske för sent), vore tacksamma för upplysningar, huru vi böra planera färden för att få bästa behållning av den, adress på trevliga uppehåll under vägen samt något trevligt pensionat, där man ev. sedan kan tillbringa några veckor.

Idunprenumerant.

Svar: Från Kil tages antingen cykel eller tåg till Västra Ämtervik på västra sidan om Fryken. Därifrån med cykel till Rottneros (Gösta Berlings Ekeby). Vidare till Sunne. — 2 km. från Sunne är Gylleby Herrgårdspensionat, varifrån det är tillfälle till många utflykter. Vidare med cykel till Torsby, Turisthotellet och så till Lekvattnet, vilket ju ej ligger vid Fryken men ändå bör besökas såsom en intressant turistort. Turisthotellet Lillhem. Vandring

över fjället till Östmark. Tillbaka till Torsby, varifrån man kan ta tåg, ångbåt eller cykla tillbaka till Kil.

På vilket som helst av de nämnda ställena kan vara angående att stanna någon tid.

Barnsköterska.

Fråga: Kära Idun, vill Idun vara vänlig och underrätta mig om det möjligen finnes något barnhem, där de ta emot frielever för att lära sig till barnsköterska, så vore jag mycket tacksam.

En fattig flicka.

Svar: Vid Engelbreds husmodersskola, Valhallavägen 9, Stockholm eller vid Sällskapet Barnavård, Stadshagen, Stockholm, givas kurser i barnavård. Vid båda skolorna kunna obemedlade elever få friplatser. Ansökan ställes till föreståndarinnan vid resp. skolor.

Vid Maria husmodersskola med barnavård, Långholmsgatan 16 B, Stockholm, är undervisningen avgiftsfri. För mat i skolan betalas 10 kr. i månaden.

Sommarinackordering.

Fråga: Undrar om Idun kan ge mig upplysning på en större egendom i mellersta Sverige, där man kan erhålla inackordering under en månads tid och där ungdom finnes och tillfällen till förströelse gives. *20-åring.*

Svar: Om det är er avsikt att komma till en egendom på landet där det är ungdom i familjen och inga andra inackorderade, torde vara bäst att själv annonsera eller svara på annonser.

Annars är det ju glatt sällskapsliv på många pensionat, isynnerhet i Stockholms skärgård. T. ex. på Gräddö, Pensionat Skogshyddan, eller Lundgrens pensionat, samt på Stavsås, Byströms pensionat. Uttersbergs herrgårdspensionat,

Uppfriskad av »4711» distanserar jag
alla i hinderritt. Jag vinner loppet
tack vare den stimulerande »4711».

4711 Eau de Cologne

Uttersbergs station, ligger i vacker trakt av Västmanland. Tillfälle till bad, tennis och utflykter.

Eller Svartå herrgårdspensionat i närheten av Svartå station. Tillfälle till samma slags förströelser.

Anställning.

Fråga: Då jag ser så många i Eder tidning få goda råd vågar jag också besvara med en fråga:

I vilket land finnes bästa utsikter till utkomst för en ung, begåvad helynkter student? Kan man möjligen på förhand skaffa plats och vart bör man i så fall vända sig? Mycket tacksam för ett gott råd är *Syster.*

Svar: Det är inte lätt i något land men säkert lättast i det egna landet.

På förhand kan man svårigen skaffa sig plats i utlandet, såvida det ej skulle vara genom bekanta eller relationer. Har man ej sådant tillfälle får man resa på vinst och förlust och själv skaffa sig något arbete genom annons eller platsanskaffningsbyrå.

Om ni har några förbindelser i utlandet, så vänd er till dem.

Etikettfrågor.

Fråga: 1) Skall en dam skåla först med en herre. Om hon är hans bordsdam vid en bjudning?

2) Skall en äldre dam bedja få skåla med en yngre, eller är det kanske tvärtom?

3) Kan en dam vid en större bjudning föreslå skåla med en annan herre än hennes kavaljer vid bordet?

4) Skålar en dam först, när hon sitter på tu-man hand på en restaurang med en herre?

5) Eller som värdinna vid ett litet sällskap på endast ett par, tre stycken?

6) Hur skall hon förfara vid ett större sällskap i egenskap av värdinna?

7) Vore mycket tacksam få

upplysning å en bok för råd i etikettfrågor. Även med innehåll ang. visitkorts användning vid förlovning o. d. Kort vid middagar, tack för bjudningar o. s. v. Ja, med andra ord alla detaljer, som egentligen en person bör veta. *Årsprenumerant.*

Svar: Som regel skålar ej en dam först med en herre. Damer emellan är det den äldre, som skålar med en yngre, om ålderskillnaden är stor, annars spelar det ej så stor roll, vilken som först höjer sitt glas.

En värdinna har som skyldighet att skåla med alla sina bordsgäster i den ordning, som rang och placering föreskriva, ty enligt bruket få gästerna ej skåla med henne annat än på hennes inbjudning.

Dock göres undantag vid en mindre bjudning utan all pretention.

Det finnes flera böcker om hur man uppträder i sällskapslivet, däribland Umgängeskunst av Saxon och Vad fordrar god ton? på Bonniers förlag.

Anna-Lisa Rydings adress.

Fråga: Kan Idun upplysa mig om var skådespelerskan Anna-Lisa Ryding uppehåller sig under sommaren och om hennes adress.

Jeanne.

Svar: Hon vistas f. n. i Berlin, där hon filmar. Adressen är A.-B. Isepa, Friedrichstrasse 204 V, Berlin.

LÄSARINNORNAS SPALT

”Ensam och nästan förtvivlad” torde uppgiva fullständig adress för redaktionen.

”Mor med två arbetsvilliga händer” ombedes insända namn och adress.

SVAR.

Till Sommarbekymmer. Skulle ni inte kunna höra efter å något slags sommarpensionat eller sommarrestaurang, där vakanser öppnhörligt uppstå. Platsanskaffningsbyråerna skriva till rätt avlägsna orter för att skaffa folk, då de ej kunna få på närmare håll. Unga flickor tröttna ibland på sådana platser, ty de vilja roa sig efter arbetet. Arbetet är ej tungt, men ideligt. Hör efter på en platsanskaffningsbyrå eller ännu hellre vid en sommarrestaurang. På ett sådant ställe skulle Ni kanske få anställning. Men hör helst personligen efter. Den personliga inställelsen är mycket bättre än att skriva. Ni vore kanske en riktigt god ackvisition på ett sådant ställe och vederbörande kunde genast se på er person på vilken plats i affären Ni passade bäst. Hör först efter i er emedelbara närhet. Detta vore mycket både säkrare och på sätt och vis lugnare än om ni kom i en familj. I detta senare fall finge ni nog bara ersätta en tjänare och ha det styvt nog och med säkerhet inte få någon lön, när ni skulle ha edra barn med Eder. Men kommer ni på en trevlig sommarrestaurang, eller hotell där sommargäster hyra, så tror jag att det blir mycket bättre och trevligare. Även så för edra barn. Försök. Förhåll inte tiden. Frågan är alltid fri inte allenast i en tidning utan även ute i världen. Var inte blyg och tafatt. Utan frimodig och lugn. Så lyckas ni med all säkerhet. Åtminstone tror jag det. Jag har satt mod och tillförsikt i många, ser Ni. *Ebon.*

Till Syster. Har ni med framgång, som ni säger, nu börjat eget företag så äventyra ingenting genom att ta en kompanjon, som kanske ställer till oreda, utan stå vid styret själv och har företaget, sjukhemmet, under eget ansvar, så att ni själv råder och bestämmer över allt. Engagera och avlöna den, som skall sköta och förestå köket. En i detta fack skicklig person, är oftast mycket självständig och vill ha bestämmanderätt. Har hon pengar att sätta in i företaget, så vill hon med all säkerhet bestämma mycket mera än i köket och dithörande frågor. Har hon inga pengar men i alla fall skulle bli er kompanjon och ha hälften av vinsten så blev hennes insats i affären kanske bara till förlust för er. Så tror åtminstone jag. För att, enligt min mening, ett kompanjonskap skall bli bra, böra kompanjonerna grundligt ha lärt känna varandra förut, t. ex. varit på samma plats, i samma bransch, under samma tid en del år. Att bli kompanjon med en person, som man genom en tidnings frågoavdelning kommit i kontakt med, är enligt min mening, en mycket vansklilig sak. Mitt råd är ett absolut avrådande i detta fall. Men går er började företag med framgång, som ni säger, är det i mitt tycke klokast att engagera och betala en duktig fackutbildad person för mathållningen. En sådan har tillförlitliga betyg och rekommendationer. *Ebon.*

Svar till Mor etc. med två ensamma, arbetsvilliga händer. Jag tror att ni underskattar edra kunskaper och bara saknar självtillit. Är ni, som ni säger ”mycket skicklig i hushåll och har 22 års erfarenhet”, så kan ni nog få plats i enkelt hem. Det är svårare att sakna självtillit än att sakna betyg. Jag vet en flicka som fick plats som föreståndarinna i en vävskola. Hon hade för det första intet betyg och för det andra hade hon aldrig lärt vävning borta, utan endast lärt för modern hemma och i hemmet praktiserat vävning. Men hur bra det gick för henne finns inte

plats här att tala om. Ni under-skattar nog också platsen där ni bor. Även i en "avkrok" av världen finns människor, som på ett eller annat sätt kunna vara er nyttiga. Jag tycker att ni skulle passa att förestå ett hem, antingen på landet eller i staden, där husmoder saknas eller är sjuklig. Eller — låt oss se i sista Idun, just där er fråga stod — om något passar. Jo se, det fanns en plats om ett skolhushåll. Det skulle passa er, ni är både "stad-gad och pålitlig, kunnig i hushåll och med intresse för barn." Så i dessa stycken passar ni. Det är visserligen andra fordringar med. Men det beror helt och hållet på hur ni skriver ert brev, om ni skall kunna få platsen. Försök att få några intyg om er person och er förmåga att sköta hushåll. Ser ni, nu kunna människorna i "avkroken" där ni bor vara er till nytta, om ni står på god fot med dem. När ni skriver ett brev, så gnäll inte, utan låt frimodig, hurtig och tala om de 22 årens erfarenhet. Bed så att få ha er flicka med er. Det går nog.

Ebon.

Svar till "Ensam och nästan förtvivlad". Ert livsöde har djupt gripit mig. Att en människa i årtionden kan genomgå något sådant och ej gå under är i sanning stort! För er skull har jag glatt mig åt de goda och visa råd ni fått, framför allt adressen till advokaterna, och svaret i Nr 18 av Idun. Ty ert livsöde är något så tragiskt och enastående, att det ej gärna kan botas och ändras med det menlösa receptet "laga god mat" och "se nått och prydlig ut". Gör allvar av att rådfråga en advokat, och så hoppas jag för er en ljusare framtid. Så tapper och modig och god som ni är. Une amie.

FRÅGOR.

Finns någon ensamstående dam god och sympatisk (helst musikalsk) som vill dela hem med mig. Jag bebör egen villa å Mösseberg och är sedan min fars död mycket ensam. Svar till *Delade kostnader*. Mösseberg p. r.

Ung lärarinna, som icke blivit i tillfälle att resa "ut" i sommar, skulle önska några veckors inackordering i bildad familj på landet, där tillfälle finns till konversation med infödd fransk dam eller herre. Franska.

Ett ömmande fall.

Från en namngiven kyrkoherdefru har Idun mottagit följande skrivelse som vi varmt rekommendera i läsarinornas åtanke:

Med tack för alla kloka råd som Idun skänker, ber jag redan nu om överseende med denna skrivelse:

Det finns en f. d. lärarinna, 43 år, som är i mycket stort behov av hjälp. Hon har för flera år sedan måst taga avsked från skolan, lungor och stämband angripna. Förstod ej att ordna för sig, tog avsked från skolan. Har ingen pension. Öronen äro nu mycket dåliga, trumhinnorna förhårdnade, ögonen ytterst svaga, det ena liksom ena örat alldeles förstörda. Hon har intet mer än goda människor ger henne. Är ytterst fin och försynt och därför ännu svårare att hjälpa, men rörande tacksam för det minsta. Kläder t. ex. blir ju mest att få genom vänners avlagda dylika.

Nu är hon ytterst klen genom sömnlöshet och förvisso gnagan-

de bekymmer för att uppehålla livet. Jag har tänkt hit och dit. —

Finns det möjligen någon fond, varur hon kunde få något, om än aldrig så litet.

Om det finns någon som är värd hjälp är det verkligen hon, som alltid sökt bistå andra så länge hon kunde sköta sitt arbete och som så ödmjukt bär sin bekymmersamma lott.

A.
Idun förmedlar gärna de gåvor som välvilliga bättre lottade personer vilja bistå med.

Vad är Onda vågor?

Sedan århundraden tillbaka är det vanligt att våga och krusa håret. För detta ändamål ha också redan talrika uppfinningar gjorts, men det slutliga resultatet har dock alltid blivit en mer eller mindre kraftig negerkrull. Först för ungefär 35 år sedan framställdes av pariserfrisören "Marcel" vågor, som blevo allmänt bekanta under namnet ondulationsvågor. Hittills ha emellertid des-

sa vågor endast kunnat framställas av frisören efter långvarig övning och med särskilda järn.

Ett helt nytt förfaringssätt, den så kallade "Onda-metoden", har givit varje dam möjlighet att utan hårtång och utan övning själv framställa dessa vågor på ett enkelt sätt, varigenom dessutom hå-

ret blir bättre skonat i det att det ej utsättes för någon som helst värme. Detta nya förfaringssätt kommer därför snart att tillförsäkra sig damernas bevägenhet, och detta så mycket mera som det gör varje dam oberoende av frisören.

Tänk, hur ädel sin och ren,
Mild, balsamisk, mjuk och len
Varje-hy den tvålen tal
—intet finns som Florodol"

Två ting att minnas.

Rent vatten och Florodol — den renaste bland tvålar — utgöra tillsammans en aldrig sinande källa till skönhet och hygien. Ingen kommer försent att tillgodogöra sig den.

Ålderns rynkor

slätas ut av Florodol, som bevarar hudens friskhet och mjuka smidighet.

Akta Eder för mindervärdiga, okända och oprövade tvålmärken, vilka ofta under parfymens för-rådiska slöja dölja skarpa och hud-retande beståndsdelar. De utgöra ofta en allvarlig fara för hy och hud.

Florodol tvålen har sedan 20 år tillbaka på grund av sin vetenskapliga sammansättning och milda verkan anseende som den bästa bland de bästa, absolut riskfri, medförande en i alla avseenden gynnsam hudhygienisk utveckling.

PARFYMERI
FLORA

GÖTA KANAL

Planera sommarens semesterresa
på Sveriges vackra vattenled.

Begär upplysningar och prospekt
från Resebyråerna eller direkt från

ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET GÖTA KANAL
GÖTEBORG—STOCKHOLM

PROPAGANDASERIEN I.
Annons No. 1.

Har Ni
provat

Reymersholms Kronolja? Om så ej
är fallet, gör genast ett första försök,
t. ex. vid stekning av fisk.

Fisk stekt i Kronolja får ett de-
likat utseende och blir utomordent-
ligt välsmakande. Serveras fisken
kall, är den lika god och delikat,
men blir ej, som vid stekning i
smör, torr, utan lika saftig,
som om den vore nystekt.

Begär hos Eder
handlande

**REYMERSHOLMS
KRONOLJA**

I det underliga Östern.

En engelsk överste P. T. Etherton berättar om sina sällsamma upplevelser från Turkestan i en bok med titeln "In the heart of Asia", och åtskilliga intryck och episoder torde intressera också svenska läsarinor.

År 1918 utsändes en brittisk kommission för att utfundera medel att bekämpa den av Sovjet organiserade propagandan och överste Etherton medföljde i egenskap av engelsk generalkonsul. Han blev nära förbunden med Kinas officiella representanter i Turkestan. De voro honom till ovärderlig hjälp.

Äktenskapet är en sak som taget mycket lätt i Turkestan. Man kan gifta sig och skiljas hur ofta som helst. Bland muhammedaner är det icke ovanligt att skilsmässan ordnas samtidigt med vigseln, varför västerlandet trots allt ännu ter sig efterblivet. Det oakttat bestraffas otrohet från hustruns sida synnerligen skarpt. Den olyckliga placeras baklänges på en åsna med ansiktet svärtat. Hon ledes genom gatorna, ett föremål för folkets gyckel och en skottavla för alla sorters kastvapen. En man leder åsnan och utropar uttröttligt kvinnans fruktansvärda brott.

Svartsjuka härjar eljest icke så svårt i Turkestan som bland mera fanatiska mohammedanska stammar. Jag erinrar mig, säger överste Etherton, en inföding som oväntat kom hem en dag och upptäckte sin unga sköna hustru i samtal med grannen över muren. Mannen blev ursinnig och högg utan vidare huvudet av henne. Han kastade det därefter över till grannen med orden. "Nu kan ni behålla henne för alltid."

En läkare har ingen lätt uppgift när det gäller en muhammedansk kvinna. De leva som bekant i avstängdhet från männen och läkaren kan icke få tillåtelse att besöka den kvinnliga patienten. Hon och läkaren taga plats på var sin sida om en gardin. Läkaren överränner till sin osynliga patient en elfenbensfigur föreställande en naken kvinna. Den sjuka återlämnar den därvid utpekande på figuren var hon förnimmer sitt lidande. Onekligen en mycket enkel och praktisk metod, såvitt det nu lyckas läkaren att på basis av denna undersökning ordinera den rätta medicinen!

Överste Etherton hade en stallknekt som han fann nödvändigt att avskeda. Han råkade litet senare promenera över marknadsplatsen och såg då den avskedade drängen presidera i ett tält fullt av örter och mediciner. Han gjorde lysande affärer. Han granskade tungor, kände på pulsar och delade ut mediciner hela tiden forskande i en diger bok. Nyfiken att se vad slags bok det var, upptäckte översten att boken var ett exemplar av en roman stulen från hans eget bibliotek.

BOKNYTT

Praktverk om fåglar. Av Brehms berömda arbete om de levande djuren på jorden har nyligen åttonde bandet utkommit. I likhet med de två närmast föregående banden avhandlar även detta våra bevingade vänner fåglarna. Även i detta band läses om "kulturmänniskans" ödeläggande framfart inom djurvärlden och hurusom t. ex. tusental och åter tusental av den amerikanska vandringsduvan användas till att göda svinjordarna med! I livfulla drag skildras vidare vilda och tama duvor, måsar, tärnor, saxnåbbar, griss-

Köp

Lucks

**KARAMELLE-
RADE**
valnötter, mandel, jockeymössor m. m. i ½ kgs. vackra dekorerade bleckburkar.
Kr. 2.—
fraktfr. kr. 2.60

PERCY F. LUCK & Co.

Modärna Spetsar

för Klädningar, Underkläder,
Gardiner och Handarbeten!
Kragar, Västar och Plisséer
i stort urval!

De Förenade Spetsfabrikernas
Försäljningslokal

GREVTUREGATAN 13 (Hörbutiken)

LIV FÖRSÄKRINGSBOLAGET BALDER

STOCKHOLM
Sveriges äldsta, redan från början
av de försäkrade allena ägda
livförsäkringsbolag.

Låga premier
Höga premieåterbärningar
och vinster
Grundfast soliditet
Ansv.sum. 120,000,000 kr.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa stilla ej blott omedelbart de oödligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktigt hjälp mot det onda.

TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2: 40 och 0: 90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

Bensintvätta

kostymer vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Fräknar,

även av svåraste art, borttagas snabbt och effektivt med Kronans Fräknvatten. Pr flaskor kr. 3: —. Vackra lockar bibehållas även i bläst och fuktigt väder vid anv. av Kronans Lockhårvatten. Övänderlig hjälp vid den moderna damfrisuren. Pr flaskor kr. 3: —. Kronans Hyrenovator borttager finnar, pormaskar och andra orenligheter i huden. Pr fl. kr. 3: —. Sändes fullt diskret, utan uppgift om innehåll, jämte vår illustrerade katalog.

CARL R. LARSSON,
Oxtorgsg. 5, Avd. D, Stockholm.

Ett bra medel mot sjukdomar.

Läkarvetenskapen har nu genom många försök konstaterat, att ett effektivt medel till bekämpande av nervsvaghet, reumatism, ischias, sjukdomar i ämnesomsättningsorganen, blodbrist, matsmältningsåkommor, trötthet, svaghetstillstånd, åderförkalkning och ålderdomssvaghet är radium i noggrant avpassade doser.

Miradium-Officinen framställer i överensstämmelse härmed miradium-salt, -pastiller och -tabletter, med äkta radium i noggrant avpassade doser. Dessa preparat ha vunnit mycket stor utbredning här hemma och i utlandet och fås å 6 kr. 50 öre pr burk på apotek. Skriv till Miradium-officinen, Apoteket Vasens Apoteksvarucentral Vitrum, Stockholm, efter boken om radiums användning och verkningar. Den skickas gratis.

Fågelvärldens zigenare.

Zigenarfågel kallas en i Sydamerika förekommande hönsfågel, särskilt karaktäriserad genom den ytterst obehagliga lukt den sprider omkring sig och som gör, att ej ens indianerna vilja äta den samma trots fågelns köttrikedom. Den har ett grovt kraxande läte. Ungarna äro mycket skickliga i att klättra i träd och taga därvid ej endast näbb och fötter utan även vingarna till hjälp. Dessutom simma och dyka de med stor färdighet.

lor, våra inhemska vadare, alla idel gamla bekanta; man får även ta kännedom om sådana föga kända fåglar från främmande världsdelar som solrallar, ormstorkar, trumpetfåglar, påfågeltranor m. fl. Inom hönsfåglarnas vidsträckt rike för den fångslande skildringen från de arktiska öarna och Skandinavien till Afrikas öknar, Sydamerikas urskogar och Oceanien ständigt grönskande ängder. Med uppmärksamhet följer man berättelserna om strapatsrika resor, äventyrliga sammanträffanden och idylliska levnadsförhållanden för människor och djur. 50 färgplanscher pryda detta band, däribland 23 nya efter akvareller utförda av främstående svenska konstnärer.

Bandet sluter sig sålunda värdigt till de föregående både vad innehåll och utstyrsel beträffar.

Ny bok av Ethel Dell.

Den långa sommardagens enformighet på landet kan lämpligen förkortas med Ethel M. Dells nya bok X. Mer än en dag räcker den knappast, då den hör till det spännande slaget som man inte gärna lägger ifrån sig förrän man på sista sidan fått veta hur det gick.

Vetenskapen och Livet har utkommit med juldagen. Ur innehållet märkas följande artiklar: Prof. Bror Gadelius, "Ingivelse och skapande fantasi", utgörande avslutningen på den i föregående häfte påbörjade artikeln. "Electriciteten år 2000", "Kolloiderna i industrien", "Landningsyr för flygfält", "Silverräven och dess uppfödning", "Fotografiska råd för nybörjare", "Rymdens dimensioner", "Radion avslöjar metallstöder", samt dessutom ett stort antal smärre illustrerade notiser behandlande nya upptäckter och uppfinningar.

Av Akerlunds Bundna Böcker föreliggande ytterligare fyra volymer, nämligen En Jarlaättling av Johan Falkberget, Doktor Jekyll och mr Hyde av R. L. Stevenson, Öns Herre av Gustaf Janson och Kopparhuset av Jul. Regis.

I En jarlaättling, som är en av Falkbergets mest uppmärksammande romaner, framställes motsatserna mellan å ena sidan den nya tiden med dess skogsskövlingar, läntransaktioner och dylika nymodigheter och å den andra sidan den gammaldags förnöjsamheten vid den egna torvan.

Doktor Jekyll och mr Hyde av Robert Louis Stevenson tarvar egentligen ingen presentation.

Ju porösare bröd — desto mera lättsmält!

Goda recept återfinner Ni i Ekströms Receptbok. Rekvirera den redan i dag medelst nedanstående kupong i öppet kuvert, frankerat med ett 5 öres frimärke.

KUPONG. Till Örebro Kem. Tekn. Fabrik, Örebro.

Sänd mig st. ex. av Ekströms Receptbok.

Namn:

Adress:

Postadress:

EKSTRÖMS JÄSTMJÖL

Ledande svenska märket sedan 50 år.

EN KOPP

Äkta Värmlands skrämjölsvälling på morgonen är nog för magen till lunchtid.

Bör finnas i varje hem. Observera priset.

Efterhör mjölet i Eder livsmedelsaffär.

I parti hos:

SUNNE ELEKTR. KVARN

Nederlag i Stockholm:
Stora Nygatan 1. Tel. 580.

SVENSKA TRYCKERI-AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM

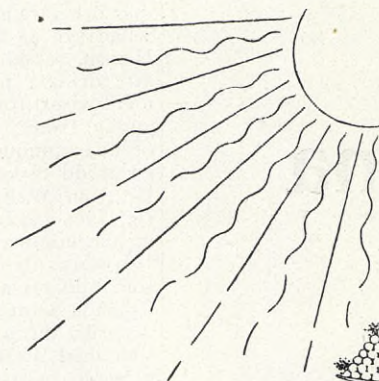
Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: 21 23, 40 61. Norr 93 o. 993

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565. N. 6 47

Utför alla slags

Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

Nu är det sommar nu är det sol . . .

Nu får man se till att matvarorna stå sig — att inte smöret blir skirat av värmen.

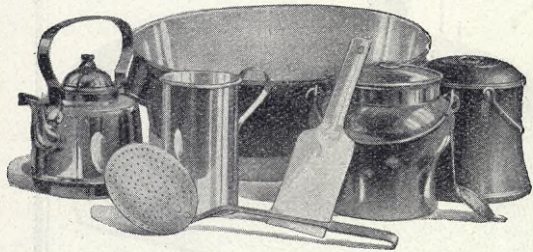

MUSTADS "Gräddblandning"

är en sommarkvalité, som motstår hettan beundransvärt.

Pris endast **80 öre** pr halv-kg.

Krantz

Gemensamt för alla Skultunakärl är det gedigna materialet, det omsorgsfulla utförandet och den lämpliga formgivningen.

I övriga avseenden står ett rikt urval till förfogande: Syltkittlar och kastruller, fiskkittlar och kaffekokare, pudringformar och bunkar, gröt- och potatiskokare, flaskor och hinkar, skopor och pannor, durchslag och trattar, skumslevar och stekspadar, karotter och fat, brödlådor och mathämtare, diskbaljor och handfat m. m. Efterfråga

Skultuna kokkärl

1607

Kontrollera förekomsten av både kronmärke och sigill.

Len

Giv henne ett sådant!

Drott är garantimärket på eleganta, välgjorda och billiga armbandsur. Ankarverk, 15 rubiner, 14 o. 18 karat, mångfaldiga boettformer, konstnärligt ciselerade. Drottarmbandsuren finnas också i guldbelagda boetter, 10 års garanti, moaré el. fjädrande armband.

Välsorterade urmakare lämna närm. upplysningar om DROTT.

ÄNNU

är tid för halvårsprenumeration på
IDUN

Denna bok av den engelske dikteren med det oroliga blodet räknas redan sedan flera år till världslitteraturens klassiska skapelser.

Boken behåller alltjämt hela sin fascinerande kraft och dess framställning av den eviga striden mellan gott och ont i människosjälens öppnar en ständigt lika intresseväckande och skrämmande utsikt över själslivets hemlighetsfulla djup.

Vanetänkandet och framåtskridandet heter ett intresseväckande arbete av professor J. H. Robinson. Inledning av prof. Albert Nilsson och H. G. Wells. Bokförlaget Natur och Kultur, pris kr. 4:75. I sina karakteristiska inledningsord betygar H. G. Wells det starka intryck denna bok gjort på honom: "Jag tror, att Robinson kommer att få lika stor betydelse för mig som Huxley hade under mina ynglingår och William James längre fram." Boken har, tillägger han, på mig haft den verkan att den upplyst mig icke blott ifråga om det egentliga ämnet utan ifråga om alla mina intressen. Det är ett epokgörande verk, som snart kommer att läsas av varje intelligent person.

Från många andra håll har denna bok utpekats som en av de få verkligt märkliga, som publicerats i Amerika under senare år. Förf. är en känd historiker med all round vetenskapliga intressen. Han ger i sin bok människoandens utvecklingshistoria i stora drag, skildrar hur den nutida människoanden formats, hur djur- och vildstadierna, det sofistiska grekiska tänkandet, medeltidens trånga syn, renässansens revolterande andar och våra dagars stimulerande forskningsarbete påverkat vårt tankeliv, våra fördomar och våra ansatser till en oförvillad syn på de stora olösta problemen, särskilt de sociala. Utan att förfäktat några särskilda "ismer" visar författaren vägen till andlig frihet. Det är en bok för orädda sanningssökare, skriven av en orädd tänkare. Boken behandlar, som Wells slående uttrycker sig, "den pågående kapplöpningen mellan uppfostran och katastrof".

I skärgårdsromanen *Öns Herre*, som tillhör *Gustaf Jansons* efterlämnade arbeten, skildras en från Amerika hemvändande emigrant, som med återkomsten till fädernesbygden sätter skräck i befolkningen.

Av den bortgångne detektivförfattaren *Jul. Regis* föreligger nu

Infört genom
Stockholms Läkareförening

Doktor A. Kjellbergs

Kurs i massage och sjukgymnastik.
Begär prospekt: Tel. Norr 667.
Stockholm Holländaregatan 3.

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, Massage Pedagogisk Gymnastik

medför enligt kungl. Maj:ts medgivande samma komp. och rättigheter som en kurs vid Gymn. Centralinstitutet.

Kursen, 2-årig, börjar den 15 sept.

Prospekt på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odengatan 1, Stockholm.

Rena porer — hudens hälsa!

Sol och sommarbad

Äro ypperliga bundsförvanter när det gäller att bevara hud och hy ungdomsfriska. Och när Ni plaskat en stund i svala böljor kan Ni förhöja badets behag och hälsoverkan genom att taga en avtvättning med

Reporia Svavel-Tjärtvål

Försök det — Ni skall bli glatt överraskad vid att finna vilket stort plus detta är vid det uppfriskande utebadet.

Alltså — tre ting höra samman: sol, vatten och Reporia-tvälen. Och den senare kan Ni köpa överallt à 1 kr. pr styck samt i extra storlek (för badet) à kr. 1: 50.

Men kom ihåg:
det skall vara **REPORIA!**

ELFSTRÖMS TEKN. FABRIK, Gefle.

PERENNA VAXTER, PRYDNADSVAXTER, FRUKTRÄD, BARBUSKAR och övriga PLANTSKOLEARTIKLAR köper Ni FÖRDELAKTIGT från

HÄSSELBY PLANTSKOLA

Specialité: PERENNA VAXTER. Telefon Hässelby 85.
1926 års nya katalog sändes gratis på begäran.

Sol och skönhet

Äro två begrepp, som när det gäller hyns skönhet, kunna visa sig ganska oförenliga. För stark påverkan av solen ger nämligen hyn lätt mycket svårbotliga skador. Förebygg detta genom att dagligen behandla Eder hy med

Syster Ellas Hudcreme

Ett efter ingående studier av den mänskliga hudens funktioner och behov sammansatt hudnäringsmedel, som i det det bygger på hudens naturliga fettämne understödjer dess strävan att förnya sig själv och behålla sig frisk och spänstig. Motverkar icke en klädsam solbränna.

Syster Ellas Dagcreme

En torr hudcreme för bruk under dagen med förmåga att ögonblickligen upptagas av huden och skydda den mot skadliga påverkningar under dagen. Gör hyn vit, matt och vacker och bildar ett utmärkt underlag för puder. Svalkande, behaglig och outhärlig för en rationell hudvård.

en ny upplaga av *Kopparhuset*. Det var med denna bok Regis definitivt slog igenom, med den förvärvade han sig erkännandet att vara en av våra mest litterära och kontinentale författare i branschen.

En aktuell bok. "Mejpe", *Flykten från verkligheten* av André Maurois har i översättning utkommit på Gebers Förlag. Titeln avser ett fantasiland, som den mänskliga inbillningskraften skapar, och Maurois behandlar denna frihetens värld ur tre olika synpunkter, författarens, läsarens och tolkarens. Först möter han där den unge Goethe just i färd med att skapa Werther, och den själsliga process, varur detta mästerverk framgick, analyseras med övertygande skärpa. I därpå följande skiss införes en ung fransman, som får hela sitt liv förändrat genom att lämpa en av sina egna kärleksupplevelser efter en liknande situation i en av Balzacs noveller. Hjältinnan i den sista berättelsen är den framstående engelska skådespelerskan Mrs Siddons med sina döttrar och deras tillbedjare, den unge målaren Thomas Lawrence. Hemsökt av svåra sorger i verklighetens värld, när hon just i dessa ögonblick den högsta fulländningen av sin konst. Författaren, redan fördelaktigt känd i Sverige genom sin berömda novellistiska biografier över Shelley, "Ariel", har i "Mejpe" med mästerlig hand behandlat psykologiska problem, som torde väcka uppmärksamhet i litterära kretsar.

Kvinnorna böra icke följa männen, säger en gammal erfarenhet, när de draga ut till kulturens utposter i t. ex. det mörkaste Afrika. Vistelsen i tropikernas vildmark är för påfrestande för kropp och själ till och med för kraftiga män, och många bli snart offer för den andliga sjukdom, som kan bli en följd av vistelsen där ute. Vad som gäller männen gäller i ännu högre grad kvinnorna, och i en nu på Hugo Gebers Förlag utkommen bok "De svarta gudarna" av Lady Dorothy Mills, översatt av greve Arvid Wachtmeister, skildras på ett fascinerande sätt, hur en ung engelska trotsande all erfarenhet reser ut

Husföreståndarinna, medelålders, bild., enkel, kyrkl.-relig., helst ekon. ober. o. musikal., erh. pl. nu el. senare h. tjänstem. (änkl.) på landet, jungfru finnes. Sv. m. foto, ref. o. åldersuppgift till "Domus 56", S. Gumælius Annonbyrå, Malmö f. v. b.

Lärlarinna,

undervisningsvan, komp. att undervisa flickor i 1:a och 3:e klasserna, erh. plats 1 sept. å egendom i Södermanland. Ansökan torde åtföljas av betyg, foto, rek. och löneanspr. Svar till "Lärlarinna", Över-Selö p. r.

Gymnastikdirektörsexamen

avlägges efter 2-årig kurs av kvinnliga elever vid
Sydsvenska Gymnastik-Institutet
Nu kurs begynner i början av sept.
Prosp. Major J. G. Thulin, Lund.

I sjukgymnastik, massage

och övriga FYSIKALISKA BEHANDLINGSMETODER börjar ny kurs 20 sept. Grundl. o. billig utbildning. Begränsat elevantal. Låga levnadsomkostnader. Anmälan snarast erforderligt. Begär nytt prospekt.
MALMÖ ZANDER-INSTITUT.

En natt, väluppföstrad
tioårs flicka kan under sommaren få vara hos familj i Engelholm. Svar, gärna med foto till "Lantluft och havsbad", Engelholms Tidnings kontor, Engelholm.

Ensamstående dam,

bildad, sjukvårdskunnig, driftig, med något kapital kan på grund av ägarinnans ålder få ingå kompanjonskap i eller event. övertaga ett förlösningshem. Närmare underrättelse mot dubbel porto från "Framtidsaffär", Iduns exp. f. v. b.

Nära Eisenach, Tyskland, Järnvägsstation Gerstungen.

Hess.-Thür. Land - Töchterheim (Hem för flickor.)

Schloss Richelsdorf. Grundlig utbildning i hushållning och trädgårdsskötsel. Övning i musik, språk, handarbete, konst och sport. Baronessan o. Cornberg.

Massö,

hushållskunnig och enkel får plats på landet. Svar till "Genast Juli 1926", Iduns exp. f. v. b.

Äldre Vita Korssyster

erhåller i höst välavlönad plats vid privat spädbarnshem i stad, där Hvita Korsets uppfödningmetoder önskas praktiserade. Ansökan med rek. och foto sändes till "Spädbarnshem", Annon-Krantz, Göteborg, f. v. b.

En frisk och stark bättre flicka

stadgad och arbetsam, hälst över 20 år, får plats 1:sta aug. som hembiträde i fin villa på landet i Östergötland att till. med husmodern sköta hemmet. Referenser fordras. Tillfälle att lära matlagning. Eget rum, lön efter överensk. Svar till "Fru Enberg, Sibyllag. 45, Sthlm f. v. b.

ITALIENSKA av mycket god fam., talande flytande franska samt något tyska, seminarieutbildad, barnkär, önskar till hösten plats som barnfröken i Sthlm ell. omgivn. Svar till Fru Enberg, Sibyllag. 45, Sthlm, f. v. b.

Bildad engelsman,

även behärskande franska söker plats som informator. Fritt vivre samt helst någon lön önskvärd. Svar till "Engelsman", Annon-Krantz, Göteborg.

Ex. Slöjd- och Vävlärlarinna

önskar plats till hösten på herrgård eller familj. Svar till "21 år 1926", Iduns exp. f. v. b.

PENSIONAT OCH INACKORDERINGAR

Pension i Tyskland.

Hos officersfamilj i Godesberg kunna ett mindre antal unga svenska damer erhålla inackordering. Undervisning kan erhållas i tyska språket samt finare matlagning. Bästa svenska referenser. Svar till "Godesberg", Annon-Krantz, Göteborg.

AKTIEBOLAGET SYDSVENSKA BANKEN

Inbetalt aktiekapital Kr. 34,000,000:—

Huvudkontor: Malmö.

Mottager insättningar å Depositions-, Kapital- och Sparkasseräkning till högsta gällande ränta.

Fullständig bankrörelse.

Bratteborgs Hushållsskola, Strömsfors,

börjar ny 2 mån. kurs 18 aug. Omsorgsfull undervisning i matl., bakn., dukn., konserv., konditori, charkuteri, kläd- o. linnesöm, handarbeten, läderplastik m. m. Skickliga lär. Gott hem. Låg avgift. Prosp. mot porto.

Gunilla-Skolan, Uppsala

Grundad 1911. GAMLA TORGET 2. Telefon 370. HUSMODERSKURSER för bildade unga flickor börja den 6 sept. 1926. SYKURSER i linnesöm, klädsöm och barnkläder börja den 15 sept. 1926. Prospekt och närmare upplysningar på begäran.
KARIN GERLE. ANNA SCHENSTRÖM.

Vid Skogsbo Hushållsskola, Leksand,

börjar ny kurs den 20 sept. Undervisning meddelas i enklare och finare matlagning även vegetarisk, bakning och konservering, linne- och klädsöm, vävning, främmande språk m. m. Lämplig förberedande kurs för blivande skolkökslärares.

Närmare upplysningar och referenser lämnas av
GERTRUD WALIN. SIGNE PHILIP.
Sommaradress: Lindåker, Leksboda.

Strängnäs Husmodersskola.

Ny kurs för bild. flickor fr. 18 aug.—16 dec. med grundlig undervisn. i matlagn., bakn., konservering, kläd- o. linnesöm m. m. Gott hem. Modern villa m. badrum. Trädgård. Läge nära skog. Prosp. o. ref. gen. Fru M. Braune, Strängnäs.

HALSINGBORGS HUSMODERSSKOLA

Villa Stjärneborg. Tel. 3264. Ny husmoderskurs för bild. unga flickor börjar d. 1 sept. Grundl. undervisn. i enkl. o. finare matlagn., bakn., konserv. och sömnad m. m. Prospekt och närm. upplysn. på begäran.
TERESA KJELLBERG.
F. d. lärarinna i Fackskolan för husl. ekonomi, Upsala.

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

Arboga: Arboga-Posten.

Arvika: Arvika Nyheter.

Avesta: Avesta-Posten.

Bollnäs: Tidningen Ljusnan.

Borlänge: Borlänge Tidning.

Engelholm: Engelholms Tidning.

Eskestuna: Eskestuna-Kuriren.

Falkenberg: Hallands Nyheter.

Falun: Falu-Kuriren.

Gävle: Gefle-Posten.

Halmstad: Tidningen Halland.

Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.

Hudiksvall: Hudiksvalls-Tidningen.

Hälsingborg: Hälsingborgs Dagblad.

Härnösand: Härnösands-Posten.

Hörby: Mellersta Skåne.

Jönköping: Smålands Allehanda.

Kalmar: Barometern.

Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.

Karlstad: Värmlands Läns Tidning.

Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.

Köping: Bärnslagsbladet.

Landskrona: Landskrona-Posten.

Lindesberg: Bergslagens Tidning.

Linköping: Östgöten.

Ludvika: Ludvika Tidning.

Luleå: Norrbottens-Kuriren.

Malmö: Skånska Aftonbladet.

Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.

Mora: Mora Tidning.

Norrköping: Norrköpings Tidningar.

Nässjö: Nässjö-Tidningen.

Piteå: Norrbottens Allehanda.

Skara: Skaraborgs Läns Tidning.

Skellefteå: Skelleftebladet.

Skövde: Skaraborgs Läns Annonblad.

Sollefteå: Nord-Sverige.

Sundsvall: Sundsvalls-Posten.

Säter: Sätters Tidning.

Söderhamn: Söderhamns Tidning.

Söderköping: Söderköpings-Posten.

Tranås: Tranås Tidning.

Trelleborg: Trelleborgs Allehanda.

Uddevalla: Bohusläningen.

Ulricehamn: Ulricehamns Tidning.

Umeå: Västerbottens-Kuriren.

Uppsala: Tidningen Uppsala.

Vadstena: Östgöta-Bladet.

Visby: Gotlänningen.

Vänersborg: Elfsborgs Läns Annonblad.

Västervik: Västerviks-Tidningen.

Västerås: Westmanlands Allehanda.

Växjö: Nya Växjöbladet.

Örebro: Örebro Dagblad.

Örnsköldsvik: Örnsköldsviks-Posten.

Östhammar: Östhammars Tidning.

En verklig skatt
 för hudens vård är en
 god, balsamisk tvål. Ni
 får en ungdomlig, klar och
 frisk hy genom dagligt bruk av

YvY-TVÅLEN

YvY

A.-B. YvY-Fabriken
 YSTAD.

Närande
Billiga och Goda
 bli alla rätter
 av
Svenska
Macaroner

PROESSDORF

Den förtjusande
Viola Dana,
 FIRST NATIONAL Stjärna
 i "Winds of Chance"

vars leende avslöjar pärlvita tänder
 lika bedårande som hennes lockar,
 säger:

"De ögonblick om dagen jag
 använder för att borsta mina
 tänder med KOLYNOS, ge
 mig skönhet i rikt utbyte."

Viola Dana

Vackra tänder! Huru länge skola
 Edra förbli så! Jo, i hela Edert liv,
 om Ni håller dem rena och friska.

KOLYNOS Tandcream rengör
 grundligt tänderna utan att skrapa
 på eller skada den dyrbara emaljen.
 Dess starkt bakteriedödande egen-
 skaper verka antiseptiskt, och till-
 intetgöra effektivt milliontals skad-
 liga baciller i munhåla och svalg,
 vilka äro orsak till tandsjukdomar och
 allmänt illamående.

Börja i dag skydda Edra tänder
 med KOLYNOS. 1 cm. på torr
 borste räcker — varje tub innehåller
 nog för 100 borstningar.

KOLYNOS
 TANDCREAM

646

Vägen
till hälsa
går genom

SANITOS

Fruktsalt Sanitos

vilket avhjälper dålig ämnesomsättning,
 magsyra, halsbränna och förebygger
 ofta uppkomsten av mag- och njur-
 lidanden, blåsten, gikt, reumatismen och
 nervositet. Sanitos är även en feber-
 stillande och välsmakande läskedryck.

Säljes å apotek, kemikalie- och drog-
 affärer m. fl. à 2:50 pr. fl.

HENRIKSSONS TEKN. FABRIKS A.-B.
 ÖREBRO.

